

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 40/94 НА СЪВЕТА**от 20 декември 1993 година****относно търговската марка на Общността****СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,**

като взе предвид Договора за създаване на Европейския съюз, и по-специално член 235 от него,

[1]

като взе предвид предложението на Комисията ,

[2]

като взе предвид становището на Европейския парламент ,

[3]

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ,

като има предвид, че е желателно да се насърчи хармоничното развитие на икономическите дейности в Общността и едно продължително и балансирано разрастване, посредством завършването и доброто функциониране на вътрешен пазар, предлагащ условия, подобни на тези, които съществуват на национален пазар; като има предвид, че за да се създаде пазар от този тип и засилването на неговото единство предполагат не само премахването на пречките пред свободното движение на стоки и пред свободното предоставяне на услуги, както и установяването на един режим, гарантиращ, че няма нарушение на конкуренцията, но също така трябва да бъдат създадени правни условия, които дават възможност на предприятията да приспособят отведнъж дейностите си по производството и разпространението на стоки или предоставяне на услуги към измеренията на Общността; като има предвид, че за тази цел търговските марки, даващи възможност на техните продукти или техните услуги да бъдат идентифицирани по един и същи начин в цялата Общност между правните инструменти, с които предприятията би трябвало да разполагат за тези цели, без да се съобразяват с границите, са особено подходящи;

като има предвид, че акция на Общността изглежда необходима, за да се осъществят цитираните по-горе цели на Общността; като има предвид че тази акция включва създаването на правила на Общността за търговските марки, предоставящ на предприятията правото да придобиват, по реда на една процедурна система, търговски марки, които се ползват с еднаква защита и произвеждат своя ефект на цялата територия на Общността; като има предвид, че така обявеният принцип на унифицирания характер на търговската марка на Общността, се прилага, освен при противоположна разпоредба в настоящия регламент;

като има предвид, че със сближаване на националните законодателства не могат да се преодолеят пречките на териториалната приложимост на правата, които законодателствата на държавите-членки предоставят на собствениците на търговска марка; като има предвид че, за да се даде възможност на предприятията да упражняват безпрепятствено стопанска дейност на целия общ пазар, е необходимо да се създадат марки, регулирани от единно законодателство на Общността, директно приложимо във всички държави-членки;

като има предвид, че след като Договорът не е предвидил специфични права за

действие за създаването на един такъв правен инструмент, следва да се приложи член 235 от Договора;

като има предвид, че законодателството на Общността по отношение на търговските марки все пак не заменя законодателството на държавите-членки относно търговските марки; като има предвид, че всъщност не се оказва оправдано предприятията да бъдат задължавани да подават заявка за регистрация на техни търговски марки като търговски марки на Общността; като има предвид, че националните търговски марки продължават да бъдат необходими за предприятията, които не желаят защита на техните търговски марки на ниво Общността;

като има предвид, че правото върху търговска марка в Общността не може да бъдат придобито освен чрез регистрацията, и че регистрацията се отказва именно ако търговската марка няма отличителни белези, ако тя е незаконна или ако предходни права се противопоставят на това;

като има предвид, че защитата, предоставена на търговска марка на Общността, чиято цел е именно да гарантира търговската марка като означения за произход, е абсолютна в случай на идентичност между марката и знака и между продуктите или услугите; като има предвид, че защитата се прилага също в случаи на сходство между марката и знака и между продуктите или услугите; като има предвид, че следва да се даде интерпретация във връзка с риска от объркване; като има предвид, че рискът от объркване, чиято оценка зависи от многобройни фактори и по-специално от разпознаването на търговската марка на пазара, от асоциацията която може да бъде направена с използвания или регистриран знак, от степента на сходство между търговската марка и знака и между посочените стоки или услуги, представлява специфично условие за такава защита;

като има предвид, че в следствие на принципа за свободно движение на стоките следва, че собственикът на дадена търговска марка на Общността не трябва да бъде упълномощен да забрани използването ѝ от трети лица във връзка със стоки, които са били пуснати в обращение в Общността с тази марка, от него самия или с неговото съгласие, освен ако има законни причини, които оправдават оспорването от титуляра на последващата комерсиализация на стоките;

като има предвид, че не е оправдано да се защитават търговски марки на Общността и срещу тях, всяка търговска марка, която е регистрирана преди тях, само когато търговските марки са действително използвани;

като има предвид, че търговската марка на Общността следва да бъде разглеждана като обект на собственост, която съществува независимо от предприятията, чиито стоки или услуги тя означава; като има предвид, че тя трябва да може да бъде прехвърляна, освен при наличие на по-голяма необходимост да не се въвежда обществеността в заблуждение в резултат на прехвърлянето. Тя трябва, освен това, да може да бъде давана в залог на трети лица или да бъде предмет на лицензии;

като има предвид, че са необходими административни мерки на ниво Общността, във връзка с всяка търговска марка, за прилагане на Закона за търговската марка, създаден с настоящия регламент; като има предвид, че поради това е необходимо, като се запазва съществуващата структура на институциите на Общността и равновесието на властите, да се създаде служба за хармонизиране във вътрешния пазар, (търговски марки и дизайни) независима в техническо отношение и притежаваща достатъчна правна, административна и финансова автономност; като има предвид, че за тази цел, е

необходимо и подходящо тя следва да бъде орган на Общността, който е юридическа личност и упражнява изпълнителните правомощия, които са му предоставени от настоящият регламент, в рамките на законодателството на Общността и без да накърняват правомощията упражнявани от институциите на Общността;

като има предвид, че е необходимо да се гарантира, че страните, които са засегнати от решенията, взети от службата, са защитени от закона, който е пригоден към специалния характер на Закона за търговската марка; като има предвид, че за тази цел, е изготвена разпоредба, че решенията на проверяващите и на различните поделения на службата подлежат на обжалване; като има предвид, че когато отделът, чието решение е оспорвано не промени решението си, тя я препраща на апелативна комисия на службата, която взема решение; като има предвид, че решенията на апелативните комисии подлежат, що се отнася до тях, на обжалване пред Съда на Европейските общности, който е компетентен както да отмени, така и да измени оспорваното решение;

като има предвид, че съгласно Решение 88/591/ЕОВС, ЕИО, Евратом на Съвета от 24 октомври 1988 г. за създаване на Първоинстанционния съд на

[\[4\]](#)

Европейските общности , както е изменено с Решение 93/350/Евратом,

[\[5\]](#)

ЕОВС, ЕИО от 8 юни 1993 г. , той упражнява като първа инстанция правомощията, предоставени на Съда на Европейските общности с договорите за създаване на Общностите, по-специално що се отнася до жалбите, подадени съгласно член 173, алинея втора от Договора ЕО, както и с приетите актове за тяхното приложение, освен при наличие на разпоредба в противоположен смисъл, съдържаща се в акта за създаване на орган, регулиран от законодателството на Общността; като има предвид, че следователно правомощията, предоставени от настоящия регламент на Съда за отмяна и изменение на решенията на Апелативни съдилища се изпълняват, на първа инстанция, от Първоинстанционния съд, в съответствие с цитираното по-горе решение;

като има предвид, че за да се подобри защитата на търговските марки на Общността държавите-членки следва да посочат, като изхождат от техните национални системи, възможно най-ограничен брой национални първоинстанционни и второинстанционни съдилища, компетентни в областта на подправянето и на валидността на търговската марка на Общността;

като има предвид, че е необходимо решенията за валидността и подправянето на търговските марки на Общността трябва да имат действие и да се прилагат в цялата Общност като това е единствения начин да се избегнат противоречащи си решения на съдилищата и на службата и накърняване на единния характер на търговските марки на Общността; като има предвид, че за всички съдебни искове относно марките на Общността, се прилагат правилата на Брюкселската конвенция относно подсъдността и изпълнението на решенията в областта на гражданското и на търговското право, освен ако настоящият регламент дерогира от това правило;

като има предвид, че следва да се избегнат съдебни решения относно действия, които включват същите действия и същите страни и които са издадени за едни и същи факти въз основа на дадена търговска марка на Общността и на паралелни национални марки; като има предвид, че за тази цел, когато са заведени искове в една и съща държава-членка, средствата за постигане на тази цел трябва да се потърсят в националните процесуални

норми, които не са накърнени от настоящия регламент, докато когато исковете са заведени в различни държави-членки, разпоредбите изготвени по правилата относно висящо дело на един и същи правен спор пред две различни равни по степен съдилища и за взаимната зависимост на исковете на цитираната по-горе Брюкселска конвенция, се оказват подходящи;

като има предвид, че, с цел да гарантира пълната автономност и независимостта на службата, се смята за необходимо на нея да ѝ бъде предоставен самостоятелен бюджет, в който приходите включват главно постъпленията от таксите, дължими от ползвателите на системата; като има предвид, че въпреки това бюджетната процедура на Общността продължава да се прилага когато става въпрос за евентуални субсидии в тежест на бюджета на Европейските общности; като има предвид, че, освен това, одита на сметките следва да се извършва от Сметната палата;

като има предвид, че са необходими изпълнителни мерки за прилагането на регламента, и по-специално, що се отнася до приемането и изменението на правилата за таксите и на един регламент за прилагане; като има предвид, че е редно тези мерки да бъдат приети от Комисията, подпомагана от комитет на представителите на държавите-членки, в съответствие с процедурните правила, установени в член 2, процедура III, вариант б) от Решението 87/373/ЕИО на Съвета от 13 юли 1987 г. относно определяне процедурите за [\[6\]](#)

упражняване на изпълнителните правомощия на Комисията ,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Търговска марка на Общността

1. Търговска марка за стоки или услуги, регистрирани в съответствие с условията, които се съдържат в настоящия регламент са наречени по-долу „търговски марки на Общността“.

2. Търговската марка на Общността има единен характер. Тя има едни и същи последици в цялата Общност: тя може да бъде регистрирана, прехвърляна, да бъде предмет на решение за отказ, на решение за лишаване от права на притежател или за заличаване, а нейното използване може да бъде забранено само за цялата Общност. Настоящият принцип се прилага, освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент.

Член 2

Служба

С настоящото се създава служба за хармонизиране в общия пазар (търговски марки и дизайни), наричана по-долу „Служба“.

Член 3

Правомощия

За целите на прилагането на настоящия регламент, предприятията и дружествата както и другите юридически органи се считат за юридически лица, които, според законодателството, което се прилага по отношение на тях, имат право, от свое собствено име, да бъдат носители на права и на задължения от всякакъв характер, да сключват договори или да извършват други правни действия или да предават на съд или да бъдат съдени.

ДЯЛ II

ЗАКОН ЗА ТЪРГОВСКИТЕ МАРКИ

РАЗДЕЛ 1

**ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ТЪРГОВСКА МАРКА НА
ОБЩНОСТТА. ПОЛУЧАВАНЕ НА ТЪРГОВСКА МАРКА НА
ОБЩНОСТТА***Член 4***Знаци, които могат да съставляват една марка на Общността**

Могат да съставляват марки на Общността всички знаци, които могат да бъдат изобразени по графичен начин, по-специално думите, включително и имената на хора, рисунките, буквите, цифрите, формата на изделието или начина, по който е представено, при условие че такива знаци могат да отличат продуктите или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия.

*Член 5***Притежатели на търговски марки на Общността**

1. Следните физически или юридически лица включително органите, създадени съгласно публичното право, могат да бъдат притежатели на търговски марки на Общността:

а) граждани на държавите-членки;

б) граждани на други държави, страни по Парижката конвенция за защита на индустриалната собственост, наричана по-долу „Парижката конвенция“; или

в) граждани на държави, които не са страни по Парижката конвенция, които имат адрес на управление или седалище, или едно действащо и сериозно промишлено или търговско предприятие в рамките на Общността или на една държава, страна по Парижката конвенция; или

г) граждани, различни от тези посочени в буква в) на държава, която не е страна по Парижката конвенция и която, според публикувани констатации, предоставя, по отношение на марките, на гражданите на всички държави-членки същата защита на търговските марки, както на своите граждани и която, когато гражданите на държавите-членки трябва да докажат регистрацията на марката в страната по произход, признава регистрацията на търговската марка на Общността за такова доказателство.

2. По отношение на прилагането на параграф 1 лицата без гражданство, така както е определено в член 1 от Конвенцията относно статута на лицата без гражданство, подписана в Ню Йорк на 28 септември 1954 г., и бежанците, така както е определено в член 1 от Конвенцията за статута на бежанците, подписана в Женева на 28 юли 1951 г. и изменена с протокола за статута на бежанците, подписан в Ню Йорк на 31 януари 1967 г., се считат като граждани на страната, в която те обикновено пребивават постоянно.

3. Лицата, които са граждани на една държава посочена в параграф 1, буква г) трябва да докажат, че търговската марка, за която е подадена заявка за търговска марка на Общността, е предмет на регистрация в държавата по произход, освен ако, съгласно публикувани констатации, търговските марки на гражданите на държавите-членки не се регистрират в съответната държава по произход без да е необходимо да се докаже предишна регистрация като търговска марка на Общността или национална търговска марка в дадена държава-членка.

Член 6

Начини за придобиване на търговска марка на Общността

Търговска марка на Общността се получава чрез регистрация.

Член 7

Абсолютни основания за отказ

1. Отказва се регистрацията на:

- а) знаците, които не отговарят на изискванията на член 4;
- б) търговските марки, които са лишени от отличителни белези;
- в) търговските марки, които се състоят предимно от знаци или от означения, които могат да служат, в търговията, за да се означа вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или момента на производство на стоките или на предоставянето на услуга, или други техни характерни особености;
- г) търговските марки, които се състоят предимно от знаци или означения станали обичайни в ежедневиия език или в почтените и трайни търговски практики;
- д) знаците, които се състоят главно от:
 - i) от формата, която е резултат от наложена естеството на самите стоки; или
 - ii) от формата на стоката, необходима за получаването на технически резултат; или
 - iii) от формата, която дава съществена стойност на стоките;
- е) търговските марки, които противоречат на обществения ред и на приетите принципи на морала;
- ж) търговските марки, които са от такова естество, че да заблудят обществеността, например по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или на услугата;
- з) търговските марки, които поради липса на разрешение от компетентните органи, трябва да бъдат отказани въз основа на член 6б от Парижката конвенция;
- и) търговските марки, които съдържат отличителни знаци, емблеми или гербове различни от тези посочени в член 6б от Парижката конвенция и представляващи особен обществен интерес, освен ако регистрацията им е била разрешена от компетентния орган.

2. Параграф 1 се прилага, независимо, че мотивите за отказ съществуват само в една част на Общността.

3. Параграф 1, букви б), в) и г) не се прилага ако търговската марка е станала отличителна за стоките или услугите, за които се иска регистрацията отличителни свойства след употребата ѝ, която е била осъществена.

Член 8

Относителни основания за отказ

1. При възражение на притежателя на предишна търговска марка, се отказва регистрация на заявената марка:

- а) когато тя е идентична с предишната търговска марка и когато стоките или

услугите, за които се прилага регистрацията са идентични със стоките и услугите с които се опазва предишната търговска марка;

б) когато поради своята идентичност или прилика с предишната търговска марка и поради идентичността или приликата на стоките или услугите, които двете марки обозначават, съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората на територията, в която предишната търговска марка е защитена; вероятността от объркване включва риска от свързване с предишната търговска марка.

2. За целите на параграф 1 „по-ранни търговски марки“ означават:

а) търговски марки от следните видове, чиято дата на подаване на заявката е по-ранна от тази на подаване на заявката за регистрация на търговска марка на Общността, като се взема предвид, когато е уместно, приоритетите, обявени по отношение на тези търговски марки:

i) търговски марки на Общността;

ii) търговските марки, регистрирани в една държава-членка или, когато става въпрос за Белгия, Люксембург или Нидерландия, в службата на Бенелюкс за търговските марки;

iii) търговските марки, които са регистрирани съгласно международни договарености, които са в сила в дадена държава-членка;

б) заявките за търговски марки, посочени в буква а), при условие че бъдат регистрирани;

в) търговски марки, които към датата на подаване на заявката за регистрация на търговска марка на Общността или, когато е уместно, към датата на предимство, обявено по отношение на заявката за регистрация на търговска марка на Общността, са добре познати в дадена държава-членка съгласно смисъла в който думите „добре познат“ се използват в член 6а от Парижката конвенция.

3. При противопоставяне на притежателя на търговската марка, също се отказва регистрация на дадена търговска марка, когато тя е поискана от агента или представителя на притежателя на търговската марка, от негово собствено име и без съгласието на притежателя, освен ако този агент или този представител не обоснове действията си.

4. При противопоставяне на притежателя на една нерегистрирана търговска марка или на друг знак, използван в търговията, с обхват по-голям от средния местен обхват, търговската марка, за която се подава заявка не се регистрира, когато и доколкото, съгласно законодателството на държавата-членка, което регулира този знак:

а) правата по отношение на този знак са били придобити преди датата на подаването на заявката за регистрация на търговска марка на Общността или приоритетната дата, обявена за подаване на заявката за регистриране на търговска марка на Общността;

б) този знак предоставя на притежателя си правото да забрани използването на една по-късно регистрирана марка.

5. При възражение на притежателя на по-ранно търговска марка по смисъла на параграф 2, търговската марка, за която е била подадена заявката, не се регистрира, когато е идентична или подобна на предишна търговска марка и трябва да бъде регистрирана за стоки или услуги, които не са подобни на тези, за които предишната търговска марка е регистрирана, когато, в случай на предишна търговска марка на Общността, тя се ползва с добра репутация в

Общността, а в случай на предишна национална търговска марка, тя се ползва с добра репутация в съответната държава-членка, и когато ползването без основателна причина на търговска марка, за която е била подадена заявка ще извлече неоснователна полза от отличителните белези или от добрата репутация на предишната търговска марка, или ще ѝ нанесе вреда.

РАЗДЕЛ 2

ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА ТЪРГОВСКИТЕ МАРКИ НА ОБЩНОСТТА

Член 9

Права предоставени от търговската марка на Общността

1. Търговската марка на Общността предоставя на своя притежател изключително право. Притежателят е оправомощен да забрани на всяко трето лице, при липса на негово съгласие, да използва по време на търговията:

а) знак, който е идентичен с търговската марка на Общността за стоки или за услуги, които са идентични с тези, за които търговската марка на Общността е регистрирана;

б) всеки знак, за който, поради неговата идентичност или прилика с търговската марка на Общността и поради идентичността или приликата на продукти или услуги, обхванати от търговската марка и знака, съществува вероятност от объркване в общественото съзнание; вероятността от объркване включва вероятността от свързване между знака и търговската марка;

в) всеки знак, който е идентичен или подобен на търговската марка на Общността за стоки или за услуги, които не са подобни на тези, за които търговската марка на Общността е регистрирана, когато тя има добра репутация в Общността и използването на този знак без основателна причина извлича неоснователно полза от отличителния белег или от известността на търговската марка на Общността или им нанася вреда.

2. Може също да бъде забранено, ако условията изложени в параграф 1 са налице:

а) да се поставя знака върху стоките или върху техните опаковки;

б) да се предлагат стоки или да се пускат на пазара или да се съхраняват за тези цели под този знак или да се предлага да се предоставят услуги под този знак;

в) да се внасят или да се изнасят стоки с този знак;

г) да се използва знака в деловите книжа и в рекламата.

3. Правата, предоставени от търговската марка на Общността, могат да се противопоставят на трети лица, считано от датата на публикуването на регистрацията на търговската марка. Въпреки това, може да бъде поискано разумно обезщетение за въпроси, повдигнати след публикуването на заявката за търговска марка на Общността, които след публикуването на регистрацията на търговската марка биха били забранени в резултат на това публикуване. Сезираният съд не може да се произнесе по същество докато регистрацията не бъде публикувана.

Член 10

Възпроизвеждане на търговската марка на Общността в речниците

Ако възпроизвеждането на дадена търговска марка на Общността в речник, в енциклопедия или в сходно справочно произведение, създава впечатлението, че тя представлява родово наименование на стоки или услуги, за които

търговската марка е регистрирана, издателят следи, по искане на притежателя на търговската марка на Общността, да гарантира, че възпроизвеждането на търговската марка, най-късно при следващото издание на публикуването, придружено от указанието, че това е регистрирана търговска марка.

Член 11

Забрана за използване на търговска марка на Общността, регистрирана от името на агент или на представител

Когато търговска марка на Общността е била регистрирана на името на агента или на представителя на този, който е притежател на тази търговска марка, без разрешението на притежателя, той има право да се противопостави на използването на неговата марка от неговия агент или представител, ако той не е разрешил това използване, освен ако агентът или представителят не оправдаят действията си.

Член 12

Ограничения на действието на търговската марка на Общността

Правото, което дава марката на Общността не позволява на нейния притежател да забрани на трето лице използването в деловия живот на:

- а) неговото име или адрес;
- б) означения, свързани с вида, с качеството, с количеството, с предназначението, стойността, географския произход, с момента на производство на стоките или на предоставянето на услугата или с други характеристики на стоките и услугите;
- в) на търговската марка, когато това е необходимо, за да се означа предназначението на даден продукт или услуга, по-специално като допълнителни или резервни части,

при положение че ги използва в съответствие с почтената практика в областта на производството или търговията.

Член 13

Изчерпване на правата, предоставени от търговската марка на Общността

1. Търговската марка на Общността не позволява на своя притежател да забрани използването ѝ за стоки, които са били пуснати на пазара в Общността под тази търговска марка от притежателя или с негово съгласие.
2. Параграф 1 не се прилага когато съществуват законни основания, които да оправдаят оспорването от страна на титуляра на по-нататъшното търгуване на стоките, по-специално когато състоянието на стоките е променено или влошено след тяхното пускане на пазара.

Член 14

Допълнително прилагане на националното законодателство в областта на подправянето

1. Последиците от търговска марка на Общността се регулират единствено от разпоредбите на настоящия регламент. В други случаи, подправянето на дадена търговска марка на Общността се регулират от националното законодателство относно подправянето на дадена национална марка в съответствие с разпоредбите на дял X.
2. Настоящият регламент не изключва действия отнасящи се до търговска

марка на Общността да бъдат сведени до законодателството на държавите-членки, по-специално относно гражданската отговорност и нелоялната конкуренция.

3. Приложимият процедурен правилник се прилага в съответствие с разпоредбите на дял X.

РАЗДЕЛ 3

ИЗПОЛЗВАНЕ НА ТЪРГОВСКИ МАРКИ НА ОБЩНОСТТА

Член 15

Използване на търговски марки на Общността

1. Ако, в срок от пет години, считано от регистрацията, притежателят не е пуснал търговската марка на Общността в първоначална употреба в Общността във връзка със стоките или услугите, за които тя е била регистрирана, или ако такова използване е било прекратено за непрекъснат петгодишен период, търговската марка на Общността е предмет на санкции, предвидени в настоящия регламент, освен ако има основателна причина за неизползване.

2. Следното също така представлява използване по смисъла на параграф 1:

а) използването на търговска марка на Общността под форма, която се различава по елементи, които не променят отличителния характер на марката във формата, в която тя е била регистрирана;

б) поставянето на търговската марка на Общността върху стоките или върху тяхната опаковка в Общността единствено за целите на износа.

3. Използването на търговската марка на Общността със съгласието на притежателя се счита, че представлява употреба от титуляра.

РАЗДЕЛ 4

ТЪРГОВСКИ МАРКИ НА ОБЩНОСТТА КАТО ОБЕКТ НА СОБСТВЕНОСТ

Член 16

Приравняване на търговските марки на Общността с националната търговска марка

1. Освен ако членове 17—24 не предвиждат друго, търговската марка на Общността като обект на собственост се разглежда в нейната цялост и за цялата територия на Общността като национална търговска марка, регистрирана в държавата-членка, в която, според регистъра на търговските марки на Общността:

а) се намира седалището или адресът на управление на притежателя към съответната дата; или

б) когато буква а) не се прилага, притежателят има предприятие към съответната дата.

2. В случаите, които не са предвидени в параграф 1, държавата-членка посочена в този параграф е държавата-членка, в която се намира седалището на службата.

3. Ако две или повече лица са упоменати в регистъра за търговските марки на Общността като съпритежатели, параграф 1 се прилага по отношение на този, който е вписан първи; при липса на такъв, той се прилага, по реда на тяхното вписване по отношение на следващите съпритежатели, които са упоменати

там. Когато параграф 1 не се прилага по отношение на никой от съпритежателите, се прилага параграф 2.

Член 17

Прехвърляне

1. Търговска марка на Общността може да бъде прехвърляна, отделно от каквото и да било трансфер на предприятието, по отношение на част или на всички стоки или услуги, за които тя е била регистрирана.
2. Прехвърлянето на цялото предприятие включва прехвърлянето на търговската марка на Общността, освен ако, в съответствие със законодателството, регулиращо прехвърлянето, съществува договореност в противен смисъл или това се подразбира ясно от обстоятелствата. Тази разпоредба се прилага по отношение на договорното задължение за прехвърляне на предприятието.
3. Без да се накърнява параграф 2, предоставянето на търговска марка на Общността се прави писмено и изисква подписа на страните по договора, освен ако то произтича от съдебно решение, в противен случай то е невалидно.
4. Когато от документите по прехвърлянето е ясно, че поради прехвърлянето, търговската марка на Общността ще може да заблуди обществеността по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или на услугите, по отношение на които тя е регистрирана, службата не регистрира прехвърлянето, освен ако правоприменикът не се съгласи да ограничи регистрацията на търговската марка на Общността по отношение на стоки или на услуги, за които не е вероятно да бъде подвеждаща.
5. По искане на една от страните, прехвърлянето се вписва в регистъра и се публикува
6. Докато прехвърлянето не е било вписано в регистъра, правоприменикът не може да се позовава на правата произтичащи от регистрацията на търговската марка на Общността.
7. Когато трябва да бъдат спазени срокове по отношение на службата, правоприменикът може да направи в службата декларации, предвидени за тази цел, веднага щом тя получи искането за регистриране на прехвърлянето.
8. Всички документи, които изискват нотифициране на притежателя на търговската марка на Общността, в съответствие с член 77, се адресира до лицето регистрирано като притежател.

Член 18

Прехвърляне на търговска марка, регистрирана на името на агент

Когато търговска марка на Общността е била регистрирана на името на агента или на представителя на този, който е титуляр на тази търговска марка, без разрешението на притежателя, той има право да иска предоставянето в негова полза на упоменатото регистриране, освен ако този агент или представител не обоснове своите действия.

Член 19

Материални права

1. Търговската марка на Общността може, независимо от предприятието, да бъде дадена като гаранция или да бъде предмет на други материални права.
2. По искане на една от страните, правата упоменати в параграф 1 се вписват в регистъра и се публикуват.

Член 20

Принудително изпълнение

1. Търговска марка на Общността може да бъде предмет на принудително изпълнение.
2. По отношение на процедурата по принудително изпълнение по отношение на търговска марка на Общността, изключителна компетентност имат съдилищата и органите на държавата-членка определена в съответствие с член 16.
3. По искане на една от страните, принудителното изпълнение се вписва в регистъра и се публикува.

Член 21

Процедура на фалит или сходни процедури

1. До влизането в сила в държавите-членки на общите правила в тази област, единствената държава-членка, в която търговска марка на Общността може да бъде включена в процедура по фалит или в сходна процедура, е тази, в която където първо е била открита такава процедура по смисъла на националното законодателство или на конвенциите, приложими в тази област.
2. Когато търговска марка на Общността е включена в процедура по фалит или в сходна процедура, вписването на това обстоятелство в регистъра и публикуването му става по искане на компетентния национален орган.

Член 22

Лицензиране

1. Търговска марка на общността може да бъде обект на лицензия за всички или за някои от стоките или услугите, за които тя е регистрирана и за част или за цялата Общност. Една лицензия може да бъде изключителна и неизключителна.
2. Притежателят на търговска марка на Общността може да се позове на правата, предоставени от тази търговска марка срещу лицензополучател, който нарушава една от клаузите на лицензионния договор по отношение на неговия срок, на формата предмет на регистрацията, под която търговската марка може да бъде използвана, естеството на стоките или на услугите за които е предоставена лицензията, територията на която търговската марка може да бъде поставяна, или качеството на произвежданите стоки или на предоставяните от лицензополучателя услуги.
3. Без да се накърняват разпоредбите на лицензионния договор, лицензополучателят може да започне да води процедура за подправянето на търговска марка на Общността само със съгласието на титуляра ѝ. Въпреки това, притежателят на изключителна лицензия може да започне да води такава процедура, ако, след известие, титулярът на марката не предприеме сам действия срещу подправянето в рамките на подходящ срок.
4. Всеки лицензополучател има право да се намеси в процедурата по подправянето започната от титуляра на търговската марка на Общността за да получи възстановяване на щетите, които са му причинени.
5. По искане на една от страните, предоставянето или прехвърлянето на една лицензия за търговска марка на Общността се вписва в регистъра и се публикува.

Член 23

Противопоставимост по отношение на трети лица

1. Правните действия, посочени в членове 17, 19 и 22 относно търговската марка на Общността са противопоставими на трети лица във всички държави-членки едва след вписването им в регистъра. Въпреки това, преди неговото вписване, едно такова действие има ефект по отношение на трети лица, които са придобили права по отношение на търговската марка преди датата на това действие, но които са знаели за него към момента на придобиването на тези права.
2. Параграф 1 не се прилага по отношение на лице, което придобива търговска марка на Общността или право върху марката на Общността чрез прехвърлянето на цялото предприятие или чрез всяко друго универсално правопримствство.
3. Ефектът по отношение на трети лица на правните действия посочени в член 20 се урежда от законодателството на държавата-членка, определена в съответствие с член 16.
4. До влизането в сила като общи правила за държавите-членки на общите разпоредби в областта на фалитите, противопоставимостта на третите лица или една процедура за фалит или на сходни процедури се регулира от законодателството на държавата-членка, в която за първи път е била започната такава процедура по смисъла на националното законодателство и конвенциите, приложими в тази област.

Член 24

Заявка за търговска марка на Общността, като обект на собственост

Членове 16—23 се прилагат по отношение на заявките за търговска марка на Общността.

ДЯЛ III

ЗАЯВКА ЗА ТЪРГОВСКА МАРКА НА ОБЩНОСТТА

РАЗДЕЛ 1

ПОДАВАНЕ НА ЗАЯВКА И УСЛОВИЯ, НА КОИТО ТЯ ТРЯБВА ДА ОТГОВАРЯ

Член 25

Подаване на заявка

1. Заявката за търговска марка на Общността се подава по избор на заявителя:
 - а) в службата; или
 - б) в централната служба за индустриална собственост на една държава-членка или в службата на Бенелюкс за търговските марки. Така подадената заявка има същия ефект, както ако бъде подадена на същата дата в службата.
2. Когато заявката е подадена в централната служба за индустриална собственост на дадена държава-членка или в службата на Бенелюкс за търговските марки, тази служба или това бюро предприема всички необходими мерки за да предаде заявката на службата на Общността за търговските марки в срок от две седмици след подаването. Тя може да изиска от заявителя такса, която не надвишава свързаната с това административна стойност при приемането и при предаването на заявката.
3. Заявките, посочени в параграф 2, които достигат до службата след изтичането на срок от един месец след тяхното подаване се смятат за

оттеглени.

4. Десет години след влизането в сила на настоящия регламент, Комисията изготвя доклад относно функционирането на системата на подаване на заявката за търговска марка на Общността, придружен, ако има такива, от предложения целящи да променят тази система.

Член 26

Условия, на които трябва да отговаря заявката

1. Заявка за търговска марка на Общността съдържа:

- а) искане за регистрация на търговска марка на Общността;
- б) информация, която позволява да се идентифицира заявителя;
- в) списък на стоките и на услугите, за които се иска регистрацията;
- г) представянето на търговската марка.

2. Заявката за търговска марка на Общността е основание за плащане на такса за подаване на заявка и, когато е уместно, на една или повече такси на клас.

3. Заявката за търговска марка на Общността трябва да отговаря на условията, установени в регламента за прилагане, посочен в член 140.

Член 27

Дата на подаване

Датата на подаване на заявката за търговска марка на Общността е датата, на която документите, които съдържат информацията, определена в член 26, параграф 1 са подадени в службата от заявителя или, ако заявката е било подадена в централната служба на държава-членка или в службата по търговските марки на Бенелюкс, в него, при условие че бъде платена таксата за подаване на заявката в срок от един месец, считано от представянето на горепосочените документи.

Член 28

Класификация

Стоките и услугите, за които се прилагат търговски марки на Общността се класифицират според системата за класификация, специфицирана в регламента за приложение.

РАЗДЕЛ 2

ПРИОРИТЕТ

Член 29

Право на приоритет

1. Този, който надлежно е подал заявка за търговска марка в или за една от държавите, страни по Парижката конвенция, или неговият правопреемник, се ползват, при подаването на заявка за търговска марка на Общността за същата търговска марка и за стоки или за услуги идентични с или съдържащи се в тези, за които е било подадена заявка, от право на приоритет за период от шест месеца считано от датата на подаване на първата заявка.

2. Всяко подаване, което е еквивалентно на редовно национално подаване по силата на националното законодателство на държавата, в която е било направено или по силата на двустранни или многостранни договорености се

признава като предизвикващо право на приоритет.

3. Под редовно национално подаване се разбира всяко подаване, което е достатъчно за да се установи датата, на която заявката е била подадена, какъвто и да е изходът тази заявка.

4. Последваща заявка за търговска марка, което е била предмет на предишна първа заявка по отношение на същите стоки и на същите услуги, и която е подадена или по отношение на същата страна се счита като първа заявка за целите на определяне на приоритет, при условие че, към датата на подаване на последваща заявка, предходната заявка била оттеглена, изоставена или отказана без да е била подложена на публична проверка и без да остави да съществуват права, и което още не е послужило за основа на претенция за право на приоритет. Тогава по-ранна заявка не може повече да служи за основа на претенция за право на приоритет.

5. Ако първото подаване е направено в държава, която не е страна по Парижката конвенция, параграфи 1—4 се прилагат само в степента в която тази държава, според публикувани констатации, предоставя, на основата на едно първо подаване направено в службата, право на приоритет, подчинено на условията и имащо същите последици като тези, установени в настоящия регламент.

Член 30

Претенция за приоритет

Заявителят, който иска да се позове на приоритета от подаване е длъжен да представи декларация за приоритет и едно копие от по-ранна заявка. Ако езикът на по-ранно искане не е един от езиците на службата, заявителят е длъжен да представи превод на по-ранната заявка на едни от тези езици.

Член 31

Действие на правото на приоритет

В резултат на действието на правото на приоритет, датата на предимството се счита като дата на подаване на заявката за търговска марка на Общността за целите на определянето на поредността на правата.

Член 32

Значение на националното подаване на заявката

Заявката за марка на Общността, на която е била дадена дата на подаване има, в държавите-членки, значение на редовно национално подаване, като се отчита, когато са налице условията за това, правото на приоритет, на което се прави позоваване в подкрепа на искането за марка на Общността.

РАЗДЕЛ 3

ИЗЛОЖБЕН ПРИОРИТЕТ

Член 33

Изложбен приоритет

1. Ако заявителят за търговска марка на Общността е представил, под марката, за която е подадена заявката, стоки или услуги, по време на международна изложба, официална или официално призната по смисъла на Конвенцията относно международните изложби подписана в Париж на 22 ноември 1928 г. и последно изменена на 30 ноември 1972 г., той може, при условие че подава заявка в срок от шест месеца, считано от датата на първото представяне на стоките или на услугите с марката, за която е подадена заявка, да се позовава,

считано от тази дата, на право на предимство по смисъла на член 31.

2. Всеки заявител, който желае да се позове на предимство, в съответствие с параграф 1, трябва, при условията посочени в правилника за приложение да представи доказателства, че стоките или услугите са били представени на изложбата с подадената марка.

3. Изложбено предимство предоставено в една държава-членка или в една трета страна не продължава срока на предимство, предвиден в член 29.

РАЗДЕЛ 4

ПРЕТЕНДИРАНЕ НА ПРЕДХОДНОСТ НА НАЦИОНАЛНА ТЪРГОВСКА МАРКА

Член 34

Претенция за по-ранна дата на националната марка

1. Притежателят на по-ранна марка, регистрирана в държава-членка, включително на търговска марка, регистрирана на територията на страните Бенелюкс, или регистрирана съгласно международни договорености, които имат действие в държава-членка, който подава заявка за същата марка, с цел тя да бъде регистрирана като марка на Общността за стоки или за услуги идентични с тези, за които предишната търговска марка е била регистрирана или съдържащи се в тях, може да изисква за търговската марка на Общността по-ранна дата на предишната марка, по отношение на държавата-членка, в която или за която тя е била регистрирана.

2. Единствената последица от по-ранната дата, съгласно настоящия регламент е, че когато притежателят на търговската марка на Общността се откаже от предишната марка или я остави да бъде заличена, се счита, че той продължава да се ползва със същите права, като тези, които той би имал ако предишната търговска марка би продължила да бъде регистрирана.

3. По-ранната дата, изисквана за търговската марка на Общността се заличава, когато притежателят на предишната търговска марка, чиято по-ранна дата е била изисквана, е декларирана за лишена от правата си или когато тази марка бъде обявена за невалидна или когато от нея бъде направен отказ преди регистрацията на търговската марка на Общността.

Член 35

Претендиране на предходност след регистрирането на търговска марка на Общността

1. Притежателят на търговска марка на Общността, който е притежател на идентична предишна търговска марка, регистрирана в една държава-членка, включително една марка регистрирана на територията на Бенелюкс, или на една еднаква предишна марка, която е била предмет на международна регистрация, която има действие в една държава-членка, за еднакви стоки или услуги, може да се позове на по-ранната дата на предишната марка по отношение на държавата-членка, в която или за която тя е била регистрирана.

2. Прилага се член 34, параграфи 2 и 3.

ДЯЛ IV

ПРОЦЕДУРА ПО РЕГИСТРАЦИЯТА

РАЗДЕЛ 1

РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЗАЯВКИТЕ

Член 36

Проверка на условията за подаване

1. Службата проверява:

- а) дали заявката за търговска марка на Общността отговаря на условията за предоставяне на дата за подаване в съответствие с член 27;
 - б) дали заявката за търговска марка на Общността отговаря на условията, определени в регламента за приложението;
 - в) когато е приложимо, дали таксите за клас са били платени в предвидения срок.
2. Когато заявката за търговска марка на Общността не отговаря на изискванията, посочени в параграф 1, службата кани заявителя да отстрани, в определените срокове, нередностите или да заплати неиздължените такси.
3. Ако в тези срокове не бъдат отстранени констатираните нередности или не бъдат заплатени неиздължените такси, съгласно параграф 1, буква а), заявката не се разглежда като заявка за търговска марка на Общността. Ако заявителят се съобрази с поканата на службата, тя предоставя, като дата на подаване на заявката, датата на която са били отстранени констатираните нередности или е било направено дължимото плащане.
4. Ако констатираните нередности съгласно параграф 1, буква б) в установените срокове не бъде отстранени, службата отхвърля заявката.
5. Ако неплащането, констатирано съгласно параграф 1, буква в) не бъде отстранено, в рамките на определените срокове, заявката се счита за оттеглена, освен ако не стане ясно кои са класовете изделия или услуги, които платената сума е предназначена да покрие.
6. Неспазването на разпоредбите отнасящи се до претенцията за предимство води до загуба на правото на предимство за първата заявка.
7. Ако не бъдат изпълнени условията относно искането за по-ранна дата на национална марка, не би било възможно да бъде правено позоваване на това право на претенция за заявката.

Член 37

Проверка на условията свързани с посочването на притежателя

1. Когато, съгласно член 5, заявителят не може да бъде притежател на търговска марка на Общността, заявката се отхвърля.
2. Заявката може да не бъде отхвърлена само след като на заявителя е била предоставена възможност да оттегли заявката или да изложи своите възражения.

Член 38

Проверка относно абсолютните основания за отказ

1. Когато, съгласно член 7 е отказано да бъде регистрирана марка за всички или за част от стоките или от услугите, за които е подадена заявка за търговска марка на Общността, заявката се отхвърля за тези стоки или услуги.
2. Когато търговската марка съдържа елемент, който няма отличителни белези и когато включването на този елемент в търговската марка може да породни съмнения относно обхвата на защитата на търговската марка, службата може да поиска, като условие за регистрацията на въпросната търговска марка заявителят да декларира, че той няма да се позовава на изключителни права по отношение на този елемент. Това опровержение се публикува едновременно

със заявката или, според случая, с регистрацията на търговската марка на Общността.

3. Заявката не се отхвърля преди на заявителят да е била предоставена възможност да оттегли или да измени заявката си или да изложи своите възражения.

РАЗДЕЛ 2

ПРОУЧВАНЕ

Член 39

Проучване

1. Когато службата е предоставила дата за подаване на заявката за търговска марка на Общността и е установила, че заявителят отговаря на условията, посочени в член 5, тя изготвя доклад за проучване в рамките на Общността, в който се посочват предишните търговски марки на Общността или заявките за предишни търговски марки на Общността, чието съществуване е било открито, и които могат да бъдат противопоставени, в съответствие с член 8, на регистрацията на търговската марка на Общността, за която се подава заявката.

2. Веднага след като е била дадена дата за подаване на заявка за търговска марка на Общността, службата предава копие от него на централните служби по индустриална собственост на всички държави-членки, които са информирали службата за решението си да извършат проучване в техните собствени регистри на търговските марки по отношение на заявките за търговски марки на Общността.

3. Всяка от централните служби за индустриална собственост, посочени в параграф 2, съобщава на службата, в срок от три месеца считано от датата на получаване от нея на заявка за търговска марка на Общността, доклад за проучване, който или посочва предходните национални марки или предходните заявки за национални марки, чието съществуване е било открито и които биха могли да бъдат противопоставени, в съответствие с член 8, на регистрирането на марката на Общността предмет на заявката, или констатира, че проверката не е дала никакви данни за такива права.

4. Службата изплаща известна сума на всяка централна служба по индустриалната собственост за всеки доклад за проверка предоставен от тази служба в съответствие с параграф 3. Сумата, която е една и съща за всяка служба, се определя от бюджетния комитет, с решение взето с мнозинство от три четвърти от представителите на държавите-членки.

5. Службата незабавно предава на заявителя за търговска марка на Общността за доклада за проучване на ниво Общността и за националните доклади за проучване, които са ѝ били предадени в сроковете, установени в параграф 3.

6. При публикуването на заявката за търговската марка на Общността, което не може да стане преди изтичането на срок от един месец, считано от датата на която службата предава докладите за проучването на заявителя, службата информира притежателите на предишни търговски марки на Общността или на търговски марки на Общността за публикуването на заявката за търговска марка на Общността, цитирани в доклада за проверка в Общността.

7. Пет години след отварянето на службата за подаване на заявки, Комисията представя на Съвета доклад за функционирането на системата за проучване, която е резултат от настоящия член, включително за плащанията правени на държавите-членки съгласно параграф 4 и, ако е необходимо, предложенията за

изменение на настоящия регламент, за да се адаптира системата за проучване, като се държи сметка за придобития опит и за развитието на техниките на проучването.

РАЗДЕЛ 3

ПУБЛИКУВАНЕ НА ЗАЯВКАТА

Член 40

Публикуване на заявката

1. Ако условията, на които трябва да отговаря заявката за търговска марка на Общността, са изпълнени и ако срокът посочен в член 39, параграф 6 е изтекъл, заявката, доколкото тя не е било отхвърлена в съответствие с членове 37 и 38, се публикува.
2. Ако, след публикуване, заявката е отхвърлена съгласно членове 37 и 38, решението, което е било отхвърляно се публикува когато стане окончателно.

РАЗДЕЛ 4

ВЪЗРАЖЕНИЯ НА ТРЕТИ ЛИЦА И ОСПОРВАНЕ

Член 41

Възражения на трети лица

1. Всяко физическо или юридическо лице, както и органите, представляващи фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат, след публикуването на заявката за търговска марка на Общността, да изпратят на службата писмени възражения посочващи мотивите, поради които търговската марка не се регистрира *ex officio*, и по-специално, съгласно член 7. Те не са страни по процедурата пред службата.
2. Възраженията, посочени в параграф 1 се съобщават на заявителя, който може да вземе становище.

Член 42

Оспорване

1. В срок от три месеца след публикуването на заявката за търговска марка на Общността може да бъде направено оспорване на регистрацията на търговска марка на основание, че не може да не бъде регистрирана съгласно член 8:
 - а) от притежателите на предходните марки, посочени в член 8, параграф 2, както и от лицензополучателите упълномощени от притежателите на тези търговски марки по отношение на член 8, параграфи 1 и 5,;
 - б) от притежатели на търговски марки посочени в член 8, параграф 3;
 - в) от притежатели на предишни търговски марки или знаци посочени в член 8, параграф 4 и от лицата, упълномощени съгласно съответното национално законодателство, да упражняват тези права.
2. Известие за оспорване на регистрацията на търговската марка може да бъде предоставено при условията, установени в параграф 1 в случай на публикуване на изменена заявка в съответствие с член 44, параграф 2, второ изречение.
3. Оспорването трябва да бъде направено писмено и трябва да уточнява основанията, на които е направено. То се счита направено едва след плащането на таксата за оспорването. В срока, определен от службата, опонентът може да предостави в подкрепа на този случай факти, доказателства и аргументи.

Член 43

Разглеждане на оспорването

1. При разглеждането на оспорването службата приканва страните, толкова често, колкото е необходимо, да представят в срока който им е предоставен от службата, съображения относно съобщенията на другите страни или на тях самите.
2. По искане на заявителя, притежателят на една предишна търговска марка на Общността, който е предоставил известие за оспорване, представя доказателства, че през петте години предхождащи публикуването на заявката за търговска марка на Общността, предишната търговска марка на Общността е била обект на първоначална употреба в Общността за стоките или услугите, за които тя е регистрирана, и които цитира за обосноваване на оспорването, или че съществуват основателни причини за неизползването, доколкото към тази дата, предходната марка е била регистрирана за не по-малко от пет години. При липса на такива доказателства, оспорването се отхвърля. Ако предишната търговска марка на Общността е била използвана само за една част от стоките или от услугите, за които тя е регистрирана, тя се смята за регистрирана, за нуждите на разглеждането на оспорването, само за тази част от стоките или услугите.
3. Параграф 2 се прилага по отношение на предишни национални търговски марки, посочени в член 8, параграф 2, буква а), като се изхожда от това, че използването в Общността е заменено с използването в държавата-членка, в която предходната национална марка е защитена.
4. Ако го сметне за необходимо, службата може да покани страните да се помирят.
5. Ако от разглеждането на оспорването става ясно, че е изключено търговската марка да бъде регистрирана за всички или за част от стоките или услугите, за които е била подадена заявка за търговска марка на Общността, заявката се отхвърля за съответните стоки или услуги. В противен случай, оспорването се отхвърля.
6. Решението за отхвърляне на заявката се публикува когато се финализира.

РАЗДЕЛ 5

ОТТЕГЛЯНЕ, ОГРАНИЧАВАНЕ И ИЗМЕНЕНИЕ НА ИСКАНЕТО

Член 44

Оттегляне, ограничаване и изменение на заявката

1. Заявителят може по всяко време да оттегли своята заявка за търговска марка на Общността или да ограничи списъка на стоки или услуги, който се съдържа в него. Когато заявката е вече публикувана, оттеглянето или ограничаването също се публикуват.
2. Освен това, заявката за търговска марка на Общността може да бъде изменена по искане на заявителя само за да бъдат поправени името и адреса на заявителя, грешки при изразяването или при транскрипцията, или очевидни грешки, доколкото едно такова поправяне не променя търговската марка или не разширява списъка на стоките или на услугите. Когато измененията се отнасят до начина по който марката е представена или списъка на стоките или услугите, и когато тези изменения се правят след публикуването на заявлението, то се публикува, така както е било изменено.

РАЗДЕЛ 6

РЕГИСТРАЦИЯ

Член 45

Регистрация

Когато заявката отговаря на изискванията на настоящия регламент, и когато в срока, посочен в член 42, параграф 1 не е било направено нито едно оспорване или когато оспорването е било отхвърлено с окончателно решение, търговската марка се регистрира като търговска марка на Общността, при условие че таксата за регистрацията е била платена в определения срок. Ако таксата не е платена в този срок, искането се счита за оттеглено.

ДЯЛ V

СРОК, ПОДНОВЯВАНЕ И ИЗМЕНЕНИЕ НА ТЪРГОВСКИТЕ МАРКИ НА ОБЩНОСТТА

Член 46

Срок на регистрацията

Срокът на регистрацията на търговската марка на Общността е десет години считано от датата на подаване на заявката. Регистрацията може да бъде подновена, в съответствие с член 47 за периоди от по десет години.

Член 47

Подновяване

1. Регистрацията на търговската марка на Общността се подновява по искане на притежателя на търговската марка или на всяко лице изрично упълномощено от него, при условие че таксите са били платени.
2. Службата информира притежателя на търговската марка на Общността и всеки притежател на регистрирано право върху търговската марка на Общността за изтичането на срока на регистрацията, в подходящ срок преди това изтичане. Липсата на такава информация не ангажира отговорността на службата.
3. Искът за подновяване се представя в срок от шест месеца, който изтича в последния ден на месеца, през който срокът на защита свършва. Таксите също трябва да се платят в този срок. В противен случай, искът може все още да бъде представено и таксите платени в рамките на допълнителен срок от шест месеца, който започва да тече в деня след деня посочен в първо изречение, при условие че бъде заплатена допълнителна такса по време на този цитиран допълнителен срок.
4. Когато искът е подаден или таксите са платени само за част от стоките или услугите, за които търговската марка на Общността е регистрирана, регистрацията се подновява само за съответните стоки или услуги.
5. Подновяването влиза в сила в деня след датата на изтичането на срока на регистрацията. Подновяването се регистрира.

Член 48

Промяна

1. Търговската марка на Общността не се променя в регистъра през периода на регистрацията нито при подновяването ѝ.
2. Въпреки това, търговската марка на Общността включва името и адреса на притежателя, всяка тяхна промяна, което не засяга съществено идентичността на търговската марка, така както е била регистрирана първоначално, може да бъде регистрирано по искане на притежателя.

3. Публикуването на регистрацията и на изменението съдържа представяне на търговската марка на Общността така както е изменена. Третите лица, чиито права могат да бъдат засегнати от изменението могат да оспорят регистрацията му в срок от три месеца след публикуването.

ДЯЛ VI

ОТКАЗ, ОТМЯНА И НЕВАЛИДНОСТ

РАЗДЕЛ 1

ОТКАЗ

Член 49

Отказ

1. Търговската марка на Общността може да бъде предмет на отказ за всички или за част от стоките или от услугите за които тя е била регистрирана.
2. Отказът се заявява писмено пред службата от притежателя на търговската марка. Той има действие само след като бъде вписан в регистъра.
3. Отказът се вписва в регистъра само със съгласието на притежателя на право, вписано в регистъра. Ако е била регистрирана лицензия отказът се вписва в регистъра само ако притежателя на търговската марка докаже, че е информирал лицензополучателя за намерението си да се откаже; това вписване се прави след изтичането на срока посочен в регламента за приложение.

РАЗДЕЛ 2

ОСНОВАНИЯ ЗА ОТМЯНА

Член 50

Основания за отмяна

1. Притежателят на търговската марка на Общността се обявява за лишен от правата си, въз основа на заявката представена в службата или въз основа на насрещна искова молба в производство по иск за подправяне на защитен обект на индустриална собственост;
 - а) ако през един непрекъснат период от пет години, търговската марка не е била предмет на първоначална употреба в Общността за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана и ако не съществуват основателни причини за неизползване; въпреки това, никой не може да изтъква, че притежателят е лишен от правата си, ако в промеждутъка между изтичането на петгодишния период и представянето на заявката или насрещния иск, използването на търговската марка е било започнато или на подновено; започването или подновяването на използването обаче, направено в срок от три месеца преди представянето на искането или на насрещния иск, като този срок започва да тече най-рано в момента на изтичането на непрекъснатия петгодишен период на неизползване, не се взима предвид когато подготовката за започването или подновяването на използването настъпват едва след като притежателя е научил, че би могло искането да бъде направено или насрещният иск да бъде предявен;
 - б) ако търговската марка е станала, в резултат на действието или на бездействието на своя притежател, обичайно наименование в търговията на стока или услуга, за която тя е регистрирана;
 - в) ако, в резултат на използването ѝ от притежателя на търговската марка или с неговото съгласие за стоките или за услугите, за които тя е регистрирана,

търговската марка може да заблуди обществеността, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на тези стоки или услуги;

г) ако притежателят на търговската марка не отговаря вече на условията, определени в член 5.

2. Когато основанията за отменяне на правата съществуват само за една част от стоките или от услугите, за които търговската марка на Общността е регистрирана, притежателят е обявен за лишен от правата си само за съответните стоки или услуги.

РАЗДЕЛ 3

ОСНОВАНИЯ ЗА НЕВАЛИДНОСТ

Член 51

Абсолютни основания за невалидност

1. Търговска марка на Общността се обявява за невалидна съгласно заявка, предоставена на службата или на базата на насрещен иск предявен в нарушения на производството:

а) когато търговска марка на Общността е била регистрирана в противоречие с разпоредбите на член 5 или на член 7;

б) когато заявителят е бил недобросъвестен при подаване на заявката за търговска марка.

2. Когато търговската марка на Общността е била регистрирана в противоречие с член 7, параграф 1, букви б), в) или г), тя все пак не може да бъде обявена за невалидна ако, чрез използването ѝ, тя е придобила след регистрацията си отличителен характер за стоките или за услугите, за които е била регистрирана.

3. Когато съществува основание за невалидност само за една част от стоките или услугите, за които търговската марка на Общността е била регистрирана, невалидността на търговската марка може да бъде обявена само за съответните стоки или услуги.

Член 52

Относителни основания за невалидност

1. Търговската марка на Общността се обявява за невалидна на основание на заявка подадена до службата или въз основа на насрещен иск при нарушения в производството:

а) когато съществува предишна търговска марка, както е посочено в член 8, параграф 2 и условията, установени в параграф 1 или в параграф 5 от този член са изпълнени;

б) когато съществува търговска марка, както е посочено в член 8, параграф 3 и условията, установени в този параграф са изпълнени;

в) когато съществува предишно право, както е посочено в член 8, параграф 4 и условията, установени в този параграф са изпълнени.

2. Търговската марка на Общността се обявява за невалидна също и въз основа на заявка, подадена до службата или въз основа на насрещен иск за нарушения в производството, ако използването на такава търговска марка може да бъде забранено по силата на едно друго предходно право и по-специално:

а) на право на име;

- б) на право на изображение;
- в) на авторско право;
- г) на право на индустриална собственост.

3. Дадена търговска марка на Общността не може да бъде обявена за невалидна, когато притежателят на дадено право посочено в параграфи 1 или 2 даде изрично съгласието си за регистрацията на търговската марка на Общността преди подаването на заявката за обявяване на невалидността или на насрещния иск.

4. Когато притежателят на едно от правата, посочени в параграфи 1 или 2, който предварително е подал заявка за обявяване на дадена търговска марка на Общността за невалидна или предяви насрещен иск за нарушения в производството, не може да подаде нова заявка за обявяване на невалидността или да отправи насрещен иск на базата на друго от посочените права, на които той би могъл да се позове в подкрепа на първата си заявка или насрещен иск.

5. Прилага се член 51, параграф 3.

Член 53

Просрочване чрез търпимост

1. Когато притежателят на търговска марка на Общността, който е търпял в продължение на пет последователни години, при използването на една последваща търговска марка на Общността в Общността, като е знаел за тази употреба, не може повече да бъде разрешено на основата на предишна търговска марка или да се подава заявка за обявяване, че последващата търговска марка е невалидна или да се противопостави употребата на последваща търговска марка по отношение на стоките или услугите, за които е била използвана последваща търговска марка, освен ако подаването на заявката за последваща търговска марка на Общността е било направено недобросъвестно.

2. Когато притежателят на предишна национална марка, както е посочено в член 8, параграф 2 или на друг предишен знак, посочен в член 8, параграф 4 който е търпял в продължение на пет последователни години използването на последваща търговска марка на Общността в държавата-членка, в която тази предишна търговска марка или друг предишен знак е защитен, като е знаел за това използване, повече не е упълномощен да иска, на основата на предишна търговска марка или на друг предишен знак, или да подаде заявка за обявяване на невалидността нито да противопостави използването на последваща търговска марка за стоките или услугите за които е била използвана последваща търговска марка е била, освен ако подаването на заявката за търговска марка на Общността е било направено недобросъвестно.

3. В случаите, посочени в параграфи 1 или 2, притежателят на последващата търговска марка на Общността не е упълномощен да противопостави използването на предходното право, дори независимо че не е възможно повече позоваване на това право срещу последващата търговска марка на Общността.

РАЗДЕЛ 4

ПОСЛЕДИЦИ ОТ ОТМЯНА И НЕВАЛИДНОСТ

Член 54

Последици от отмяна и невалидност

1. Счита се, че търговската марка на Общността не е имала, считано от датата

на подаване на заявката за отмяна или на насрещен иск, последиците, специфицирани в настоящия регламент, в зависимост от това дали притежателят на правата е обявен за лишен от правата си. По искане на една от страните в решението може да бъде определена една по-ранна дата, на която са се появили основанията за лишаването от права.

2. Приема се, че търговската марка на Общността не е имала, от самото начало, последиците, специфицирани в настоящия регламент, в зависимост от това дали търговската марка е била обявена за невалидна напълно или частично.

3. При спазване на националните разпоредби, или относно исканията за компенсиране на щетите причинени в резултат на грешка или поради недобросъвестност на титуляра на търговската марка или относно несправедливо забогатяване, обратното действие на лишаването от право или на невалидността на търговската марка не засяга:

а) всяко решение за нарушение, ползващо се със сила на окончателно решение и е било въведено в сила при обявяването на решението за отмяна или невалидност;

б) всеки договор сключен преди решението за обявяване на отмяна или невалидност, доколкото те са били изпълнени преди това решение; въпреки това, връщането на сумите платени по силата на договора доколкото обстоятелствата го оправдават, може да бъде искано по на основание за справедливост.

РАЗДЕЛ 5

ПРОЦЕДУРА ПО ОТМЯНА И ЗА ОБЯВЯВАНЕ НА НЕВАЛИДНОСТ ПРЕД СЛУЖБАТА

Член 55

Заявка за отмяна или за обявяване на невалидност

1. Заявка за отмяна или за обявяване на невалидност на търговската марка на Общността може да бъде внесена в службата:

а) когато се прилагат членове 50 и 51, от всяко физическо или юридическо лице, както и от всяко сдружение създадено, за да представлява интересите на фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, и което по смисъла на законодателството, което се прилага по отношение на него, има процесуална правоспособност;

б) когато се прилага член 52, параграф 1, от лицата, посочени в член 42, параграф 1;

в) когато се прилага член 52, параграф 2, от притежателите на предишните права, посочени в тази разпоредба или от лицата, упълномощени да упражняват въпросните права по силата на законодателството на въпросната държава-членка.

2. Заявката се прави в писмено обосновано становище.
Липсва второто изречение

3. Заявката за отмяна или за обявяване на невалидност е недопустима ако заявката относно същия предмет и същото основание между същите страни има произнесено решение от съда на дадена държава-членка и ако това решение има сила на окончателно решение.

Член 56

Разглеждане на заявката

1. При разглеждането на заявката за отмяна на правата или за обявяване на невалидност, службата приканва страните, толкова често колкото е необходимо, да представят в срока, който им е даден, възраженията си по съобщенията, които тя им е изпратила или по съобщенията на други страни.
2. По искане на притежателя на търговската марка на Общността, притежателят на предишна търговска марка на Общността, като страна по процедурата за обявяване на невалидност, представя доказателства, че през периода от пет години, които предхождат датата на заявката за обявяване на невалидността, предишната търговска марка на Общността е била предмет на първоначална употреба в Общността за стоките или за услугите, за които тя е регистрирана, и на които се основава заявката за обявяване на невалидността, или че съществуват основателни причини за неизползването, доколкото към тази дата, предишната търговска марка на Общността е била регистрирана от най-малко пет години. Освен това, ако предходната марка на Общността е била регистрирана най-малко от пет години към датата на публикуването на заявката за търговска марка на Общността, притежателят на предишната търговска марка на Общността представя също доказателства, че условията, установени в член 43, параграф 2 са били изпълнени към тази дата. При липса на такива доказателства, заявката за обявяване на невалидност се отхвърля. Ако предишната търговска марка на Общността е била използвана само за част от стоките или услугите за която тя е регистрирана, тя се счита за регистрирана само за тази част от стоките и услугите, за нуждите на разглеждането на заявката за обявяване на невалидност.
3. Параграф 2 се прилага за предишните национални търговски марки, посочени в член 8, параграф 2, буква а), чрез замяна на употребата в държавата-членка, където предишната национална марка е защитена за употреба в Общността.
4. Службата, ако счита за необходимо може да прикани страните да се споразумеят.
5. Ако от разглеждането на заявката за лишаване от права или за обявяване на невалидност става ясно, че регистрацията на търговската марка е трябвало да бъде отказана за всички или за част от стоките или от услугите, за които тя е регистрирана, правата на притежателя на търговската марка на Общността се обявяват за отменени или се обявяват за невалидни за съответните стоки или услуги. В противен случай заявката за отмяна на правата или за обявяване на невалидност се отхвърля.
6. Решението, с което се отменят правата на притежателя на търговска марка на Общността или се обявява невалидността на марката, се вписва в регистъра когато стане окончателно.

РАЗДЕЛ 7

ПРОЦЕДУРИ ПО ОБЖАЛВАНЕ

Член 57

Решения, които подлежат на обжалване

1. Решенията на проверяващите, на отделите по възраженията, на отдела за присъждането на търговските марки и отдела по правните въпроси и на отдела за отмяна подлежат на обжалване. Обжалването спира изпълнението.
2. Решение, което не слага край на една процедура по отношение на една от страните подлежи на обжалване само с окончателното решение, освен ако

въпросното решение позволява самостоятелно обжалване.

Член 58

Лица, упълномощени да обжалват и да бъдат страни в процеса по обжалването

Всяка страна в производство, което е приключило с решение може да обжалва това решение, доколкото то не удовлетворява претенциите ѝ. Другите страни в производството са страни по право в производството по обжалване.

Член 59

Срокове и форма на обжалването

Известието за обжалване трябва да бъде в писмена форма и се подава до службата в срок от два месеца считано от деня на нотифициране на решението. Известието се счита подадено едва след плащане на таксата за обжалване. В срок от четири месеца считано от датата на нотифициране на решението трябва да бъде представен писмен документ в който са изложени основанията за обжалването.

Член 60

Преюдициално преразглеждане

1. Ако инстанцията, чието решение е оспорвано счита, че обжалването е допустимо и основателно, тя трябва да промени решението си. Тази разпоредба не се прилага когато процедурата противопоставя лицето, което подава жалбата е противопоставен на друга страна по процеса.
2. Ако в срок от един месец след получаване на становище с мотивите за обжалването жалбата не бъде уважена, жалбата незабавно се изпраща на апелативния орган, без да се прави коментар по неговото същество.

Член 61

Разглеждане на жалбата

1. Ако жалбата е допустима, апелативният орган проверява дали е възможно тя да бъде уважена.
2. При разглеждането на жалбата, апелативният орган приканва страните, толкова често, колкото е необходимо, да представят, в срока който е установен от апелативния орган, своите забележки по съобщенията, които то им е изпратило или по изявленията изхождащи от другите страни.

Член 62

Решение по отношение на обжалването

1. След разглеждането на жалбата по същество, апелативният орган се произнася по жалбата. Апелативният орган може, или да упражни правомощията на инстанцията, която е взела оспорваното решение, или да върне делото на тази инстанция за да продължи процедурата.
2. Ако апелативният орган върне делото за второ разглеждане на инстанцията, която е взела оспорваното решение, тази инстанция е обвързана с от мотивите и от диспозитивите на апелативният орган, доколкото фактите по случая са същите.
3. Решенията на апелативният орган влизат в действие след изтичане на срока посочен в член 63, параграф 5 или, ако в този срок е била подадена жалба до Съда, след отхвърлянето на тази жалба считано от датата, на която е отхвърлено такова действие.

Член 63

Обжалване пред Съда

1. Решенията подлежат на обжалване пред Съда срещу решенията на апелативните органи.
2. Основанията за обжалване могат да бъдат липса на компетентност, нарушаване на съществени процедурни изисквания, нарушаване на договора, на настоящия регламент или на всяка правна норма отнасяща се до тяхното прилагане или злоупотреба с власт.
3. Съдът може както да отмени, така и да измени обжалваното решение.
4. Право да обжалва има всяка страна в производството пред апелативния орган, доколкото нейното решение не е уважило исканията ѝ.
5. Жалбата се подава до Съда в срок от два месеца, считано от датата на нотифициране на решението на апелативния орган.
6. Службата е длъжна да вземе необходимите мерки, които са необходими за изпълнение на решението на Съда.

ДЯЛ VIII

КОЛЕКТИВНИ МАРКИ НА ОБЩНОСТТА

Член 64

Колективни марки на общността

1. Колективни марки на Общността са търговски марки на Общността, посочени като такива при подаване на заявката и годни да отличат стоките или услугите на членовете на сдружението, което е притежател на марката, от тези на другите предприятия. Сдруженията на фабриканти, производители, доставчици на услуги или на търговци, които по смисъла на законодателството, което се прилага по отношение на тях, имат право от тяхно собствено име да бъдат притежатели на права и задължения от всякакво естество, да сключват договори или да извършват други правни сделки и да бъдат страни по дела, както и юридическите лица по публичното право могат да подават заявки за колективни марки на Общността.
2. Чрез дерогация от член 7, параграф 1, буква в), знаци или указания, които могат да служат, в търговията, да означат географския произход на стоките или на услугите могат да представляват колективни марки на Общността, по смисъла на параграф 1. Колективна марка не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговията тези знаци или означения, доколкото това използване става в съответствие с почтените практики в областта на промишлеността или търговията; и по-специално, една такава марка не може да бъде противопоставена на едно трето лице, имащо право да използва географско означение.
3. Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат по отношение на колективните марки на Общността, освен ако не е предвидено друго в членове 65—72.

Член 65

Правилник за регулиране на използването на марката

1. Заявител на колективна марка на Общността трябва да представи правилата, регулиращи използването ѝ в рамките на определения срок.
2. Правилата, регулиращи използването, специфицира лицата, които имат

право да използват марката, условията за присъединяване към сдружението, както и, ако съществуват, условията за използване на марката, включително санкциите. Правилата, регулиращи използването на марка, посочена в член 64, параграф 2 трябва да разрешава на всяко лице, чиито стоки или услуги произхождат от съответната географска зона, да стане член на сдружението, което е притежател на марката.

Член 66

Отхвърляне на заявката

1. Освен основанията за отхвърляне на заявка за търговска марка на Общността, предвидени в членове 36 и 38, заявка за колективна марка на Общността се отхвърля, когато тя не отговаря на разпоредбите на член 64 или на член 65 или когато правилата, регулиращи използването не противоречат на общественения ред или на добрите практики.
2. Заявката за колективна марка на Общността се отхвърля също така, когато има опасност обществото да бъде въведено в заблуждение по отношение на естеството и значението на марката, по-специално когато тя може да изглежда като нещо различно от колективна марка.
3. Заявката не се отхвърля, ако заявителят, като резултат от изменението на правилата, регулиращи използването, отговори на изискванията, установени в параграфи 1 и 2.

Член 67

Възражения на трети лица

Освен случаите, упоменати в член 41, всяко лице, група или орган, посочено в този член може да подаде в службата писмени възражения, основани на специалния мотив, според който заявката за колективна марка на Общността следва да бъде отхвърлена съгласно член 66.

Член 68

Използване на марките

Използването на колективната марка на Общността от всяко лице, което има право да използва тази марка, отговаря на изискванията на настоящия регламент, доколкото другите условия, които настоящият регламент налага при използването на търговски марки на Общността, са изпълнени.

Член 69

Изменения на правилата за използване на марката

1. Притежателят на колективна търговска марка на Общността, трябва да представи на службата всяко изменение на правилата, регулиращи използването.
2. Изменението не се упоменава в регистъра, ако изменените правила за използване не отговарят на изискванията на член 65 или не съдържа основание за отказ, посочено в член 66.
3. Член 67 се прилага по отношение на изменените правила, регулиращи използването.
4. За целите на прилагане на настоящия регламент, измененията на правилата за използване влизат в сила преди датата на вписването на изменението в регистъра.

Член 70

Упражняване на правото на завеждане на дело за подправяне

1. Разпоредбите на член 22, параграфи 3 и 4 относно правата на лицензополучателите се прилагат по отношение на всяко лице, което има право да използва една колективна марка на Общността.
2. Притежателят на една колективна марка на общността е упълномощен да иска обезщетение от името на лицата имащи право да използват марката като обезщетение за понесените от тях щети в следствие на неразрешеното използване на марката.

Член 71

Основания за отмяна

Освен основанията за отмяна предвидени в член 50, притежателят на колективна марка на Общността се обявява за лишен от правата си да подава заявка до службата или въз основа на насрещен иск за нарушение на процеса:

- а) притежателят не предприема разумни мерки с оглед предотвратяването на използването на марката, което не би било съвместимо с условията за използване установени в правилата, регулиращи използването, чието изменение е било, когато е уместно, упоменато в регистъра;
- б) начинът, по който марката е била използвана от притежателя води до това, че тя да бъде причина за заблуждаване на обществеността, по начина, посочен в член 66, параграф 2;
- в) изменението на правилата, регулиращи използването е било упоменато в регистъра в противоречие с разпоредбите на член 69, параграф 2, освен ако притежателят на марката се съобрази, чрез едно ново изменение на правилата, регулиращи използването, с изискванията посочени в тези разпоредби.

Член 72

Основания за невалидност

Освен основанията за невалидност, предвидени в членове 51 и 52, колективната марка на Общността, която е регистрирана в нарушение на член 66 се обявява за невалидна въз основа на заявка до службата или по насрещен иск при нарушаване на процедурата, освен ако притежателят на марката не се съобрази, чрез изменение на правилата, регулиращи използването, с изискванията на тези разпоредби.

ДЯЛ IX

ПРОЦЕДУРА

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 73

Изявления на мотивите, на които се основават решенията

Решенията на службата съдържат мотивите, върху които са обосновани. Те се основават единствено на мотиви или доказателства, по които въпросните страни са имали възможност да представят техните коментари.

Член 74

Служебна проверка на фактите

1. В хода на процедурата, службата пристъпва към служебна проверка на фактите; въпреки това в процедурата, свързана с относителни основания за

отказ на регистрацията, проверката на службата се ограничава в дейността си по разглеждане на фактите, доказателствата и аргументите, предоставени от страните и облекченото търсене.

2. Службата може да пренебрегне фактите и доказателствата, които страните не са се позовали и с доказателствата, които те не са представили навреме.

Член 75

Устна процедура

1. Ако службата счете, че устна процедура, или служебно, или по искане на някоя от страните по процеса, при условие че я счете за полезна.

2. Устната процедура пред проверяващите, отдела за възражения и отдела за присъждане на търговските марки и отдела по правните въпроси, не е публична.

3. Устната процедура, включително и произнасянето на решението е публична пред отдела за анулиране и пред апелативния орган, освен при наличие на решение в противен смисъл на сезираната инстанция, в случай че публичността би могла да създаде, по-специално за някоя от страните по процедурата сериозни и неоправдани неудобства.

Член 76

Разследване

1. Във всяка процедура пред службата средствата за даване и получаване на доказателство включва следното:

а) изслушване на страните;

б) искане на информация;

в) представяне на документи или на доказателствени средства;

г) изслушване на свидетели;

д) становище на експертите;

е) писмени клетвени или тържествени декларации, или такива, които имат същия ефект съгласно законодателството на държавата, в която те са направени.

2. Съответния отдел може да натовари един от своите членове да извърши действията за събиране на доказателствата.

3. Ако службата прецени, че е необходимо една страна, или свидетел или експерт да даде устни обяснения или показания, тя призовава съответното лице да се яви пред нея.

4. Страните са информирани за изслушването на свидетел или експерт пред службата. Те имат право да присъстват и да задават въпроси на свидетеля или на експерта.

Член 77

Нотификация

Службата нотифицира служебно всички решения и покани за явяване пред нея, както и всяко известие, свързани с началото на даден срок или чието нотифициране е предвидено в други разпоредби на настоящия регламент или от регламента за приложение или е разпоредено от председателя на службата.

Член 78

Restitutio in integrum

1. Заявителят или притежателят на търговска марка на Общността или всяка друга страна по процедурата пред службата, която независимо че е проявила цялата предпазливост налагаща се с оглед на обстоятелствата, не е била в състояние да спази даден срок по отношение на службата, ако след подаване на заявка неспазването на срока е имало за пряка последица, по силата на разпоредбите на настоящия регламент, загубата на право или на основание за обжалване.
2. Заявката трябва да бъде направена писмено в срок от два месеца, считано от премахването на причината за несъответствие със срока. Неизпълненото действие трябва да бъде изпълнено в рамките на този срок. Заявката е допустима само в срок от една година считано от изтичането на неспазения срок. В случай на непредставяне на искането за подновяване на регистрацията или на неплащане на една такса за подновяване, допълнителният срок от шест месеца, предвиден в член 47, параграф 3, трето изречение, се приспада от едногодишния период.
3. Заявката трябва да формулира основанията и да посочва фактите и оправданията предоставени в негова подкрепа. Тя се счита за подадена едва след плащането на таксата за *restitutio in integrum*.
4. Отделът, компетентен да се произнесе по неизпълненото действие, взима решение относно заявката.
5. Разпоредбите на настоящия член не се прилагат за сроковете, посочени в параграф 2 от настоящия член, както и в член 29, параграф 1 и в член 42, параграф 1.
6. Когато бъдат възстановени правата на заявителя или на притежателя на търговската марка на Общността, той не може да се позове на тези права срещу трето лице, което добросъвестно е пуснало стоки на пазара или е предоставило услуги със знак, идентичен или сходен с търговската марка на Общността, по време на периода между загубата на правата по отношение на заявката или върху търговската марка на Общността и публикацията на вписването за възстановяването на тези права.
7. Трето лице, което може да се позове на разпоредбите на параграф 6 може да пристъпи към водене на процедура срещу решението за възстановяване на правата на заявителя или притежателя на търговска марка на Общността, в срок от два месеца, считано от датата на публикуване на вписването на възстановяването на тези права.
8. Настоящият член не ограничава правото на държава-членка да предостави *restitutio in integrum* по отношение на сроковете, предвидени в настоящия регламент, и които трябва да бъдат спазени пред органите на тази държава.

Член 79

Позоваване на общите принципи

При липса на разпоредби относно процедурата в настоящия регламент, в регламента за приложението, в правилата за таксите или в процедурния правилник на апелативните органи, службата взима предвид принципите на процедурното законодателство, общопризнати в държавите-членки.

Член 80

Цел на финансовите задължения

1. Правото на службата да изисква плащането на такси се погасява след

изтичането на четири години, считано от края на календарната година, през която таксата е станала изискуема.

2. Правата срещу службата във връзка с възстановяването на такси или на надвзети суми се погасяват с четиригодишна давност, считано от края на календарната година, през която е възникнало правото.

3. Срокът, установен в параграфи 1 и 2 се прекъсва в случая, посочен в параграф 1, с поканата за заплащане на таксата, а в случая, посочен в параграф 2, с писмена обоснована молба. Този срок започва да тече отново считано от датата на неговото прекъсване и изтича най-късно в края на шестгодишен период изчислен считано от края на календарната година, през която той е започнал да тече първоначално, освен ако междувременно не е бил предявен съдебен иск, за да се претендира това право; в такъв случай, срокът изтича най-рано в края на период от една година, изчислен считано от датата, на която решението е придобило сила на окончателно решение.

РАЗДЕЛ 2

РАЗХОДИ

Член 81

Разпределяне на разходите

1. Губещата страна в процес по оспорване, процес по отмяна, по процес по обявяване на невалидност или за обжалване заплаща таксите, направени от другата страна, както, при спазване на разпоредбите на член 115, параграф 6, всички разходи направени от нея, необходими за нуждите на производството, включително и пътните разходи и разходите по престоя и възнаграждението на агент, консултант или адвокат, в рамките на тарифите определени за всяка категория разходи при условията, установени в регламента за приложение.

2. Въпреки това, доколкото всяка страна губи съответно по една или по няколко основни точки, или доколкото справедливостта го изисква, отделът по оспорванията или отделът по анулирането или апелативният орган решават да разпредели по различен начин разноските.

3. Страната, която слага край на производство чрез оттегляне на заявката за търговска марка на Общността, възражението, или заявката за лишаване от права или за обявяване на невалидност, или на жалбата, или чрез неподновяването на регистрацията на търговската марка на Общността или чрез отказа от търговска марка на Общността, заплаща таксите, както и разноските направени от другата страна, както е установено в параграфи 1 и 2.

4. В случай на липса на основание за вземане на решение разноските са за сметка на отделът по възраженията, отделът по анулирането или апелативният орган.

5. Когато страните сключат, пред отдела по възраженията, отдела по анулирането или пред апелативния орган, споразумение за разноските, различно от това получено като резултат от приложението на предходните параграфи, съответния отдел се съобразява с това споразумение.

6. Отделът по възраженията или отделът по анулирането или апелативният орган, въз основа на подадена молба, определя размера на разходите, които трябва да бъдат платени съгласно предходните параграфи. Така определеният размер може, въз основа на молба подадена в определения срок, да бъде преразгледан с решение на отдела по възраженията или на отдела по анулирането или на апелативния орган.

Член 82

Изпълнение на решенията, определящи размера на разноските

1. Всяко окончателно решение на службата, което определя размера на разноските представлява изпълнителен лист.
2. Принудителното изпълнение се урежда по правилата на гражданския процес в сила в държавата, на чиято територия то се осъществява. Разпореждането за изпълнение се поставя върху решението без допълнителен контрол освен този по проверката на автентичността на решението от страна на националния орган, който правителството на всяка от държавите-членки посочва за тази цел и за който то съобщава на службата и на съда.
3. След изпълнението на тези формалности, по искане на заинтересуваната страна, тя може да продължи принудителното изпълнение, като сезира направо компетентния орган съгласно законодателството на Общността.
4. Принудителното изпълнение може да бъде спряно само въз основа на решение на Съда. Въпреки това контролът по редовността на изпълнителните мерки е от компетентността на юрисдикциите на съответната страна.

РАЗДЕЛ 3

ИНФОРМИРАНЕ НА ОБЩЕСТВЕННОСТТА И НА ОФИЦИАЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Член 83

Регистър на търговските марки на Общността

Службата води регистър, наричан регистър на търговските марки на Общността, където се нанасят сведения, чиято регистрация или упоменаване са предвидени в настоящия регламент или от регламента за изпълнение. Регистърът е отворен за публични проверки.

Член 84

Публична проверка

1. Досиетата относно заявките за търговски марки на Общността, които все още не са публикувани могат да бъдат отваряни за публична проверка само със съгласието на заявителя.
2. Всеки който докаже, че заявителят за марка на Общността е потвърдил, че след регистрирането на марката, той ще се позовава на нея срещу него, може да направи справка в досието преди публикуването на заявката и без съгласието на заявителя.
3. След публикуването на заявката за търговска марка на Общността, досиетата за тази заявка и марка, създадени въз основа на него, могат, въз основа на молба, да бъдат отворени за публична проверка.
4. Въпреки това, когато досиетата се отварят за публична проверка в съответствие с параграфи 2 и 3, документи от досието могат да бъдат извадени от него, съгласно разпоредбите на регламента за изпълнение.

Член 85

Периодични публикации

Службата публикува периодично:

- а) Бюлетин на търговските марки на Общността, който съдържа вписванията в регистъра на търговските марки на Общността, както и всички други

означения, чието публикуване е предвидено в настоящия регламент или от регламента за приложението му;

б) един *Официален вестник*, съдържащ съобщенията и информацията от общ характер, идващи от председателя на службата, както и всяка друга информация относно настоящия регламент и неговото приложение.

Член 86

Административно сътрудничество

Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент или в националното законодателство, службата и съдилищата или другите органи на държавите-членки, се подпомагат взаимно, въз основа на искане, като си съобщават информация или разменят досиета за инспекция. Когато службата предоставя отворените досиета за инспекция от съдилищата, на прокуратурата или на централните служби по индустриална собственост, инспекцията не е предмет на ограниченията, установени в член 84.

Член 87

Размяна на публикации

1. Службата и централните служби по индустриална собственост на държавите-членки обменят, въз основа на отправена молба, за техни собствени нужди и безплатно, един или няколко екземпляра от техните съответни публикации.
2. Службата може да сключи споразумения относно обмена или изпращането на публикации.

РАЗДЕЛ 4

ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО

Член 88

Общи принципи на представителството

1. При спазване на разпоредбите на параграф 2 никое лице не е длъжно да бъде представлявано пред службата.
2. Без да се накърняват разпоредбите на параграф 3, второ изречение, физическите или юридическите лица, които нямат нито адрес, нито седалище, нито ефективно и сериозно промишлено или търговско предприятие в Общността, трябва да бъдат представлявани пред службата в съответствие с член 89, параграф 1 в цялата процедура, установена от настоящия регламент, освен за подаването на заявка за търговска марка на Общността; регламентът за изпълнение може да реши други изключения.
3. Физическите или юридическите лица, които имат постоянен адрес или седалище или действащо и сериозно промишлено или търговско предприятие в Общността, могат да бъдат представлявани пред службата от работник или служител, който трябва да подаде пред тази служба подписано разрешение, което трябва да бъде вписано в досието и чиито особености са установени в регламента за приложение. Работник или служител на юридическо лице, за което се прилага настоящия параграф, може да представлява други юридически лица, които са икономически свързани с първото юридическо лице, дори ако тези други юридически лица нямат нито адрес, нито седалище, нито действащо и сериозно промишлено или търговско предприятие в рамките на Общността.

Член 89

Професионално представителство

1. Представителството на физическите или юридически лица пред службата може да бъде осъществявано само:

а) от всеки адвокат, оправомощен да упражнява на територията на държава-членка, и който има работен адрес в Общността, ако той може да извършва дейност в рамките на упоменатата държава като представител по въпросите на търговските марки; или

б) от професионални представители, вписани в списък, който съществува за тази цел в службата.

Представителите, действащи пред службата подават пред тази служба подписано разрешение, което трябва да бъде добавено в досието и чиито особености са уточнени в регламента за приложение.

2. Всяко физическо лице, което отговаря на следните условия може да бъде вписано в списъка на професионалните представители:

а) трябва да е гражданин на една от държавите-членки;

б) трябва работният му адрес или мястото му на работа да бъде в Общността;

в) е упълномощено да представлява физически или юридически лица по въпросите на търговските марки пред централната служба по индустриална собственост на държавата-членка, на територията на която се намира адреса на предприятието или местоработата му. Когато в тази държава, упълномощаването не е свързано с изискването за специална професионална квалификация, лицата които подават заявка да бъдат вписани в списъка на службата, която работи по въпросите, свързани с търговските марки пред централната служба по индустриална собственост на упоменатата държава, трябва обичайно да са упражнявали тази дейност в продължение най-малко на пет години. Въпреки това, лицата чиято професионална квалификация е да представляват физически или юридически лица по въпросите, свързани с търговската марка пред централната служба по индустриална собственост на една от държавите-членки е официално призната в съответствие с правилата, установени от тази държава, не са предмет на условието да са упражнявали професията.

3. Вписването се извършва въз основа на молба придружена от сертификат, издаден от централната служба по индустриална собственост на съответната държава-членка, който трябва да посочва, че са изпълнени условията, установени в параграф 2.

4. Председателят на службата може да предостави изключение:

а) по отношение на изискването посочено в параграф 2, буква в), изречение второ, когато заявителят представи доказателство, че е придобил изискваната квалификация по друг начин;

б) при особени ситуации, изискването, посочено в параграф 2, буква а).

5. Условията, съгласно които едно лице може да бъде заличено от списъка на професионалните представители се определя в регламента за приложение.

ДЯЛ X

КОМПЕТЕНТНОСТ И ПРОЦЕДУРА ОТНОСНО ИСКОВЕТЕ СВЪРЗАНИ С ТЪРГОВСКИТЕ МАРКИ НА ОБЩНОСТТА

РАЗДЕЛ 1

ПРИЛАГАНЕ НА КОНВЕНЦИЯТА ЗА КОМПЕТЕНТНОСТ И

ВЪВЕЖДАНЕ В СИЛА

Член 90

Прилагане на Конвенцията за юрисдикцията и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

1. Освен ако не е уточнено друго в настоящия регламент, Конвенцията относно компетентността и въвеждането в сила на решенията по граждански и търговски дела, подписана в Брюксел на 27 септември 1968 г., така както е изменена с конвенциите относно присъединяването към тази конвенция на държавите присъединили се към Европейските общности, като съвкупността от тази конвенция и от тези конвенциите за присъединяване, се наричат по-долу „конвенцията за компетентност и въвеждане в сила“, се прилагат по отношение на производствата относно търговските марки на Общността и заявките за търговски марки на Общността, както и по отношение на производствата относно едновременно или последователно предявени, във връзка с търговските марки на Общността или с националните търговски марки искове.

2. В случай на производствата, които са резултат от действията и жалбите посочени в член 92:

а) членове 2, 4, член 5, параграфи 1, 3, 4 и 5 и член 24 от Конвенцията за компетентност и въвеждане в сила не се прилагат;

б) членове 17 и 18 от настоящата конвенция се прилагат при наличие на ограниченията, предвидени в член 93, параграф 4 от настоящия регламент;

в) разпоредбите на дял II от тази конвенция, които се прилагат по отношение на лицата с постоянен адрес в държава-членка, се прилагат също и по отношение на лицата, които нямат постоянен адрес в дадена държава-членка но които имат там предприятие.

РАЗДЕЛ 2

СПОРОВЕ ВЪВ ВРЪЗКА С НАРУШАВАНЕТО И ВАЛИДНОСТТА НА ТЪРГОВСКИТЕ МАРКИ НА ОБЩНОСТТА

Член 91

Съдилища за търговските марки на Общността

1. Държавите-членки определят на тяхната територия възможно най-ограничен брой национални първоинстанционни и второинстанционни юрисдикции наричани по-долу „съдилища за търговските марки на Общността“, които изпълняват функциите, които са им предоставени съгласно настоящия регламент.

2. Всяка държава-членка съобщава на Комисията, в срок от три години считано от датата на влизането в сила на настоящия регламент, списък на съдилищата за търговските марки на Общността, съдържащ данни за техните наименования и тяхната териториална юрисдикция.

3. Всяко изменение направено след представянето на списъка, посочен в параграф 2 и свързано с броя, наименованието или териториалната юрисдикция на тези съдилища, се съобщава незабавно от съответната държава-членка на Комисията.

4. Информацията, посочена в параграфи 2 и 3 се нотифицира от Комисията на държавите-членки и се публикуват в *Официален вестник на Европейските общности*.

5. Докато една държава-членка не е съобщила списъка, както е предвидено в

параграф 2, всяка юрисдикция, която е резултат от иск или заявка, посочени в член 92, и за което съдилищата на тази държава имат юрисдикция съгласно член 93, се отнася до съда на тази въпросна държава, който би имал териториална и материална юрисдикция, ако това би било процедура отнасяща се до национална търговска марка регистрирана в тази държава.

Член 92

Юрисдикция по въпросите на нарушение и валидност

Съдилищата за марките на Общността имат изключителна юрисдикция:

- а) за всички иски за нарушаване и, ако националният закон го позволява, за опасност от нарушаване на търговски марки на Общността;
- б) за всички иски декларации за не-нарушение, ако националният закон го позволява;
- в) за всички иски, заведени в резултат на обстоятелствата, посочени в член 9, параграф 3, изречение второ;
- г) за насрещните иски за отмяна или за невалидност на търговската марка на Общността съгласно член 96.

Член 93

Международна компетентност

1. При спазване на разпоредбите на настоящия регламент, както и на разпоредбите на Конвенцията относно юрисдикцията и влизането в сила, приложими по силата на член 90, производствата по исковете и жалбите, посочени в член 92, се разглеждат от съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е постоянният адрес на ответника, или, ако той няма постоянен адрес в една от държавите-членки, на държавата-членка, на територията на която той има предприятие.
2. Ако ответникът няма нито постоянен адрес, нито предприятие на територията на някоя държава-членка, тези производства се образуват пред съдилищата на държавата-членка, на чиято територия се намира постоянният адрес на ищеца, или ако той няма постоянен адрес в една от държавите-членки, в държавата-членка, на чиято територия той има предприятие.
3. Ако нито ответникът, нито ищецът нямат постоянен адрес, нито такова предприятие, тези производства се образуват пред съдилищата на държавата-членка, в която се намира седалището на службата.
4. Независимо от разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3:
 - а) член 17 от Конвенцията относно юрисдикцията и въвеждането в сила се прилага ако страните се споразумеят, че друг съд, упълномощен за търговските марки на Общността, има съответната юрисдикция;
 - б) член 18 от тази конвенция се прилага, ако ответникът се яви пред един друг съд, упълномощен за търговските марки на Общността.
5. Производствата въз основа на исковете и жалбите, посочени в член 92, с изключение на исковете за деклариране на ненарушаване на търговска марка на Общността, могат също да бъдат образувани пред съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е било извършено нарушение или има риск такова да бъде извършено, или на територията на която едно от действията посочени в член 9, параграф 3, второ изречение е било извършено.

Член 94

Обхват на юрисдикцията

1. Съд за търговските марки на Общността, чиято юрисдикция се основава на член 93, параграфи 1—4 има юрисдикция да се произнася относно:

— нарушението извършено или за което съществува риск да бъде извършено на територията на която и да е държава-членка,

— действие по смисъла на член 9, параграф 3, второ изречение настъпили на територията на която и да е държава-членка.

2. Съдът за търговските марки на Общността, чиято юрисдикция се основава на член 93, параграф 5, има юрисдикция да се произнася единствено относно действията извършени или за които има риск да бъдат извършени на територията на държавата-членка, на която се намира този съд.

Член 95

Презумпция за валидност — забрани по същество

1. Съдилищата за търговските марки на Общността приемат търговската марка на Общността като валидна, освен ако ответникът не оспори валидността ѝ чрез насрещен иск за отмяна или за деклариране на невалидност.

2. Валидността на търговска марка на Общността не може да бъде оспорена чрез иск за декларация за не-нарушение.

3. Ако действията, посочени в член 92, букви а) и в), възражение за отмяна или за невалидност на търговската марка на Общността, направено не чрез насрещен иск, а по друг начин, е допустимо доколкото ответникът се позовава на това, че притежателят на търговската марка на Общността би могъл да бъде лишен от правата си за недостатъчно използване, или че търговската марка на Общността би могла да бъде обявена за нищожна поради съществуването на предишното право на ответника.

Член 96

Насрещни иски

1. Насрещният иск за отмяна или за обявяване на невалидност може да се основава само на основания за отмяна или за невалидност, упоменати в настоящия регламент.

2. Съдът за търговските марки на Общността отхвърля насрещния иск за отмяна или за обявяване на невалидност, ако решение взето от службата между същите страни въз основа на искане имащо същия предмет и същото основание, вече е влязло в сила.

3. Ако насрещният иск е предявен в процес, по който притежателя на търговската марка вече не е страна, той е информиран за това и може да встъпи в процеса като страна, в съответствие с условията, установени в националното законодателство.

4. Съдът за търговските марки на Общността, пред който е предявен насрещен иск за отмяна или за обявяване на невалидността на търговската марка на Общността, информира службата за датата, на която този иск е бил предявен. Службата вписва това обстоятелство в регистъра за търговските марки на Общността.

5. Прилага се член 56, параграфи 3, 4, 5 и 6.

6. Когато съд за търговските марки на Общността се е произнесъл с влязло в сила решение по насрещен иск за отмяна или за обявяване на невалидността на търговска марка на Общността, копие от решението се изпраща на службата. Всяка страна може да иска информация за такова предаване. Службата вписва

решението в Регистъра на търговските марки на Общността в съответствие с разпоредбите на Регламента за изпълнение.

7. Съдът за търговските марки на Общността, сезиран с насрещен иск за отмяна или за обявяване на невалидност може да отложи произнасянето по искане на притежателя на търговската марка на Общността и след изслушване на другите страни и да покани ответника да представи заявка за отмяна или за обявяване на невалидност пред службата, в срока, който той му определи. Ако заявката не бъде представена в този срок, процесът продължава, насрещният иск се счита оттеглен. Прилага се член 100, параграф 3.

Член 97

Приложимо законодателство

1. Съдилищата за търговските марки на Общността прилагат разпоредбите на настоящия регламент.

2. За всички въпроси, които не попадат в приложното поле на настоящия регламент, съдът за търговските марки на Общността прилага своето национално законодателство, включително своето международно частно право.

3. Освен ако не е предвидено друго, съдът за търговските марки на Общността прилага процедурния правилник, приложим по отношение на същия вид действия относно национална търговска марка в държавата-членка на територията на която се намира съдът.

Член 98

Санкции

1. Когато съд за търговските марки на Общността констатира, че ответникът е подправил или е имало опасност да подправи търговска марка на Общността, той се произнася, освен ако има специално основание, за да не действа по този начин, с определение, което му забранява да продължи действията по подправянето или създаващи опасност за подправяне на търговската марка на Общността. Той взима също такива мерки, в съответствие с националното законодателство, които са в състояние да гарантират спазването на тази забрана.

2. Освен това, съдът за търговските марки на Общността прилага законодателството на държавата-членка, включително нейното международно частно право, в която действията по нарушаването или риска от нарушаване са били осъществени.

Член 99

Временни и защитни мерки

1. Временните и обезпечителните мерки, предвидени от закона на държава-членка по повод на една национална търговска марка, могат да бъдат поискани по повод на търговска марка на Общността или на заявка за търговска марка на Общността, от правните институции, включително от съдилищата за търговските марки на Общността, на тази държава, дори ако, по силата на настоящия регламент, съдът за търговските марки на Общността на друга държава-членка има юрисдикция да се произнесе по същество.

2. Съд за търговските марки на Общността, чиято юрисдикция се основава на член 93, параграфи 1, 2, 3 или 4 е компетентен да предостави временни и защитни мерки, които са предмет на всяка процедура по признаване и въвеждане в сила в съответствие с дял III на Конвенцията относно

юрисдикцията и въвеждането в сила, са приложими на територията на всяка държава-членка. Друг съд няма друга.

Член 100

Специфични правила в случай на връзка между действия

1. Освен при наличие на особени причини за продължаване на производството, съд за търговските марки на Общността, сезиран с едно от действията, посочени в член 92, с изключение на декларацията за ненарушаване, отлага уреждането на спора, по своя инициатива, след изслушване на страните, или по искане на една от страните и след изслушване на другите страни, когато валидността на марката на Общността е вече оспорена пред друг съд за търговските марки на Общността с насрещен иск, или когато искане за отмяна или за обявяване на невалидност е било направено пред службата.
2. Службата, освен при наличие на особени причини за продължаване на производството, сезирана с искане за отмяна или за обявяване на невалидност отлага произнасянето по искането, по своя инициатива след изслушване на страните или по искане на една от страните и след изслушване на другите страни, когато валидността на търговската марка на Общността е вече оспорена пред съд за търговските марки на Общността с насрещен иск пред съда за търговските марки на Общността. Въпреки това, ако една от страните в процеса пред съда за търговските марки на Общността поиска това, съдът може, след изслушване на другите страни в това производство, да спре делото. В този случай службата продължава висящото пред нея производство.
3. Съдът за търговските марки на Общността, който отложи произнасянето, може да разпoredи временни и предпазни мерки за времето на прекратяване на делото.

Член 101

Юрисдикция на второинстанционните съдилища за търговските марки на Общността — обжалване пред касационен съд

1. Обжалванията на първоинстанционните съдилища за търговските марки на Общността произнесени по дела образувани въз основа на исковете и жалбите, посочени в член 92 подлежат на обжалване пред второинстанционните съдилища за търговските марки на Общността.
2. Условието, при които може да бъде подадена жалба пред второинстанционен съд за търговските марки на Общността се определят от националното законодателство на държавата-членка, на територията на която се намира този съд.
3. Разпоредбите на националното законодателство относно обжалването пред касационен съд се прилагат по отношение на решенията на второинстанционните съдилища за търговските марки на Общността.

РАЗДЕЛ 3

ДРУГИ СПОРОВЕ ОТНОСНО ТЪРГОВСКИТЕ МАРКИ НА ОБЩНОСТТА

Член 102

Допълнителни разпоредби относно юрисдикцията на националните съдилища които не са съдилища за търговските марки на Общността

1. В държавата-членка, чиито съдилища имат юрисдикция съгласно член 90, параграф 1 тези съдилища има юрисдикция за действия, различни от тези, посочени в член 92 се предявяват пред съдилищата, които биха имали

юрисдикция *ratione loci* и *ratione materiae*, ако би ставало въпрос за иски относно национални търговски марки регистрирани в тази държава.

2. Когато по силата на член 90, параграф 1 и на параграф 1 от настоящия член, нито един съд няма юрисдикция да разгледа иск, различен от тези посочени в член 92 и отнасящ се до търговската марка на Общността, този иск може да бъде предявен пред съдилищата на държавата-членка, в която се намира седалището на службата.

Член 103

Задължение на националния съд

Националният съд, което се сезира за действия, различни от тези посочени в член 92 и отнасящ се до търговската марка на Общността, трябва да разглежда тази марка като валидна.

РАЗДЕЛ 4

ПРЕХОДНА РАЗПОРЕДБА

Член 104

Преходна разпоредба относно прилагането на Конвенцията относно юрисдикцията и въвеждането в сила

Разпоредбите на Конвенцията относно юрисдикцията и въвеждането в сила, приложими по силата на предходните членове, имат действие по отношение на която и да е държава-членка, само в текста на Конвенцията, която е в сила по отношение на тази държава в даден момент.

ДЯЛ XI

ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

РАЗДЕЛ 1

ГРАЖДАНСКИ ДЕЙСТВИЯ ОСНОВАНИ НА ПОВЕЧЕ ОТ ЕДНА ТЪРГОВСКИ МАРКИ

Член 105

Едновременно и последователно предявени граждански иски основани на търговски марки на Общността и на национални търговски марки

1. Когато действията за нарушение са заведени на едно и също основание между същите страни пред съдилищата на различни държави-членки сезирани, едната въз основа на търговска марка на Общността, а другата-въз основа на национална търговска марка:

а) съдът, различен от съд първоначално сезиран по собствена инициатива отказва да се произнесе в полза на този съд, когато въпросните търговски марки са идентични и валидни за идентични стоки или услуги. Съдът, който би трябвало да не се произнесе може да отложи решаването на спора, ако юрисдикцията на другия съд бъде оспорена;

б) съдът, различен от съда първоначално сезиран може да откаже произнасянето на решение, когато въпросните марки са идентични и валидни за подобни стоки или услуги, както и когато съответните търговски марки са подобни и валидни за идентични или подобни стоки или услуги.

2. Съдът, който изслушва иск за нарушение на базата на търговската марка на Общността, отхвърля иска, ако въз основа на същите факти е било произнесено влязло в сила решение по същество между същите страни и основано на идентичната национална марка, валидна за идентичните стоки или

услуги.

3. Съдът, който изслушва иск за нарушение, основан на национална търговска марка отхвърля иска ако, за същите факти е било произнесено влязло в сила решение по същество между същите страни въз основа на идентична търговска марка на Общността, валидна за идентични стоки или услуги.

4. Параграфи 1, 2 и 3 не се прилагат по отношение на временните, включително и предпазни мерки.

РАЗДЕЛ 2

ПРИЛАГАНЕ НА НАЦИОНАЛНОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО ЗА ЦЕЛИТЕ НА ЗАБРАНАТА НА ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ТЪРГОВСКИТЕ МАРКИ НА ОБЩНОСТТА

Член 106

Забрана за използване на търговските марки на Общността

1. Освен ако не е предвидено друго, настоящият регламент не засяга правото, съществуващо по силата на законодателството на държавите-членки, за завеждане на иск за нарушаване на предходни права по смисъла на член 8 или на член 52, параграф 2, срещу използването на последваща търговска марка на Общността. Искове за нарушаване на предходни права по смисъла на член 8, параграфи 2 и 4, въпреки това не могат вече да бъдат предявявани, когато притежателят на предходното право не може повече, по силата на член 53, параграф 2, да иска обявяване на невалидността на търговската марка на Общността.

2. Освен ако не е предвидено друго, настоящият регламент не засяга правото да бъдат предявени, въз основа на гражданското, административното или наказателното право на една държава-членка, или въз основа на разпоредбите на законодателството на Общността, искове целящи забраната на използването на търговска марка на Общността, доколкото може да бъде направено позоваване на законодателството на тази държава-членка или законодателството на Общността, за да бъде забранено използването на националната марка.

Член 107

Предходни права, приложими в определени места

1. Притежателят на предходно право, което се прилага единствено в определено място може да се противопостави на използването на търговската марка на Общността на територията, където неговото право е защитено, доколкото законодателството на съответната държава-членка позволява това.

2. Параграф 1 спира да се прилага ако притежателят на предходното право е приел използването на търговската марка на Общността на територията, където това право е защитено, за период от пет последователни години, знаейки за това използване, освен ако подаването на заявката за търговска марка на Общността е било направено недобросъвестно.

3. Притежателят на търговската марка на Общността не може да се противопостави на използването на правото, посочено в параграф 1, дори ако това право не може да бъде противопоставено на търговската марка на Общността.

РАЗДЕЛ 3

ПРЕОБРАЗУВАНЕ В ЗАЯВКА ЗА НАЦИОНАЛНА ТЪРГОВСКА МАРКА

Член 108

Молба за започване на националната процедура

1. Заявителят или притежателят на търговска марка на Общността може да иска преобразуването на заявката за търговска марка на Общността или на търговска марка на Общността в заявка за национална търговска марка:

а) доколкото заявката за търговска марка на Общността е отхвърлена, оттеглена или се счита за оттеглена;

б) доколкото търговската марка на Общността престава да има действие.

2. Преобразуване не се осъществява:

а) когато притежателят на марката на Общността е бил лишен от правата си поради неизползване на тази марка, освен ако в държавата-членка, за която е било искано преобразуването на търговската марка на Общността е била пусната в употреба при условия, които представляват първоначална употреба по смисъла на законодателството на тази държава-членка;

б) с оглед защитата в държава-членка, където, в съответствие с решението на службата или на националния съд, основанията за отказ от регистрация или основанията за отмяна или невалидност се прилагат за заявката за търговска марка на Общността или търговската марка на Общността.

3. Заявката за национална търговска марка, резултат от преобразуване на заявка за търговска марка на Общността или търговска марка на Общността се ползва, в съответната държава-членка, от датата на подаване или от датата на приоритет на тази заявка или търговска марка и, когато е уместно, от по-ранната дата на търговска марка на тази държава, предявена в съответствие с член 34 или 35.

4. В случаите когато:

— заявка за търговска марка на Общността се счита оттеглена или е предмет на окончателно решение за отказ от службата,

— търговската марка на Общността престава да има действие в следствие от окончателно решение на службата, или в следствие на регистрация на отказа от търговска марка на Общността, службата нотифицира заявителя или притежателя за съобщение, което му дава срок от три месеца, считано от датата на това съобщение, на която може да се представи искане за преобразуване.

5. Когато заявката за търговска марка на Общността е оттеглена, или когато търговската марка на Общността престава да има действие поради неподновяването на регистрацията, искането за преустройство се подава в срок от три месеца, считано от датата на която заявката за търговска марка на Общността е била оттеглена или, на която срокът на регистрацията на търговската марка на Общността е изтекъл.

6. Когато търговската марка на Общността престане да има действие в следствие от решение на национален съд, искането за преобразуване се подава в срок от три месеца считано от датата, на която това решение е придобило сила на окончателно решение.

7. Действието, посочено в член 32 престава да произвежда действие, ако искането не бъде представено в дадения срок.

Член 109

Представяне, публикуване и предаване на искането за преобразуване

1. Искането за преобразуване се подава в службата и специфицира държавите-членки, в които заявката за процедурата по регистрация на национална марка се посочват в молбата му. Молбата се счита за подадена едва след плащането на таксата за преобразуване.
2. Ако заявката за търговска марка на Общността е била публикувана, тя се отбелязва, когато са налице основания за това, в регистъра за марките на Общността за получаването на молбата за преобразуване и тази молба се публикува.
3. Службата проверява дали преобразуването може да бъде искано в съответствие с член 108, параграф 1, ако молбата е била подадена в срока предписан от член 108, параграф 4, 5 или 6, в зависимост от случая, и ако таксата за преобразуване е била заплатена. Ако са изпълнени тези условия, службата предава молбата на централните служби по индустриална собственост на държавите-членки, които са посочени в нея. По искане на централната служба по индустриална собственост на съответната държава, службата му предоставя цялата информация, която е от естество, което ще даде възможност на тази служба да се произнесе по допустимостта на искането.

Член 110

Формални изисквания за преобразуване

1. Централната служба по индустриална собственост, на която молбата е била препратена се произнася по нейната допустимост.
2. Заявката за търговска марка на Общността или търговска марка на Общността, препратена в съответствие с член 109, не може да бъде подчинена на формалните изисквания на националното законодателство, които са различни от тези, които са предвидени в настоящия регламент или от регламента за приложение или на допълнителни условия.
3. Всяка централна служба по индустриална собственост, на която е предадена молбата, може да изиска, в срок, който не може да бъде по-малък от два месеца, от заявителя:
 - а) да заплати националната такса за подаване на заявка;
 - б) да представи превод на заявката и на приложените към него документи, на един от официалните езици на съответната държава;
 - в) да посочи адрес за кореспонденция във въпросната държава;
 - г) да предостави изображение на марката в толкова екземпляри, в колкото е специфицирано от въпросната държава.

ДЯЛ XII

СЛУЖБАТА

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 111

Правен статут

1. Службата е орган на Общността. Тя е юридическо лице.
2. Във всяка от държавите-членки, тя има най-широката правоспособност предоставена на юридическите лица от националните законодателства; тя може, по-специално да придобива или да отчуждава недвижимо или движимо

имущество и да бъде страна по дела в съда.

3. Службата се представлява от своя председател.

Член 112

Персонал

1. Без да се накърнява прилагането на член 131 по отношение на членовете на апелативните органи, правилникът за работа на висшите чиновници на Европейските общности, условията на труд и наемане на работна ръка на другите служители на Европейските общности и правилата, приети със споразумение между институциите на Европейските общности за прилагане на тези правилници за работа и условия на труд и наемане на работна ръка се прилагат по отношение на персонала на службата.

2. Без да се накърнява член 120, правомощията предоставени на всяка институция от правилника за работа на служителите и от условията на труд и наемане на работна ръка на другите служители се упражняват от службата по отношение на персонала.

Член 113

Привилегии и имунитети

Протоколът за привилегиите и имунитетите на Европейските общности се прилага по отношение на службата.

Член 114

Отговорност

1. Договорната отговорност на службата се регулира от закона приложим по отношение на съответния договор.

2. Съдът е компетентен да се произнесе когато в даден договор, сключен от службата се съдържа арбитражна клауза.

3. По отношение на извъндоговорната отговорност, службата, в съответствие с основните принципи общи по отношение на правните системи на държавите-членки, възстановява щетите, причинени от нейните отдели или от нейните служители при изпълнение на служебните им задължения.

4. Съдът има юрисдикция да разглежда споровете относно възстановяването на щетите посочени в параграф 3.

5. Личната отговорност на служителите по отношение на службата се регулира от разпоредбите, определени в Правилника за работа на служителите или Условията на труд и наемане на работна ръка, които се прилагат по отношение на тях.

Член 115

Езици

1. Заявки за търговска марка на Общността се подават на един от официалните езици на Европейската общност.

2. Езиците на службата са английски, френски, немски, италиански и испански.

3. Заявителят трябва да посочи втори език, който е език на службата и чието използване, като възможен процедурен език, при производства по оспорване, отмяна или обявяване на невалидност, той приема.

Ако заявката е подадена на език, който не е един от езиците на службата,

службата осигурява превод на заявката, както е описано в член 26, параграф 1, на езика посочен от заявителя.

4. Когато заявителят на търговска марка на Общността е единствената страна в производството пред службата, процедурният език е езикът, използван за подаване на заявката за търговска марка на Общността. Ако подаването е било направено на език различен от езиците на службата, службата може да изпрати писмени съобщения на заявителя на втория език посочен от него в заявката.

5. Известието за оспорването и заявката за отмяна или за обявяване на невалидност се подават на един от езиците на службата.

6. Ако езикът избран в съответствие с параграф 5 за заявката за оспорване или за заявката за отмяна или за обявяване на невалидност, е езикът на заявката за търговска марка на Общността или вторият език, посочен при подаването на тази заявка, този език е процедурният език.

Ако избраният език в съответствие с параграф 5 за известието за оспорване или за заявката за отмяна или за обявяване на невалидност, не е нито езикът на заявката за търговска марка на Общността, нито вторият език посочен при подаването на тази заявка, оспорващият или искащият отмяната или обявяването на невалидност, трябва да представи за своя сметка превод на своята заявка, или на езика на заявката за търговска марка, при условие че това е един от езиците на службата, или на втория език посочен при подаването на заявка за търговска марка, преводът се представя в срока предвиден от регламента за приложение. Езикът, на който заявката е била преведена става тогава процедурен език.

7. Страните в процедурата по оспорване, отмяна, обявяване на невалидност и по обжалване, могат да се договорят за друг официален език на Европейската общност, който да бъде език на процедурата.

Член 116

Публикуване, вписвания в регистъра

1. Заявка за търговска марка на Общността, както е описано в член 26, параграф 1 и цялата останала информация, чието публикуване е предписано от настоящия регламент или от регламента за приложение, се публикуват на всички официални езици на Европейската общност.

2. Всички вписвания в регистъра на търговските марки на Общността се правят на всички официални езици на Европейската общност.

3. В случай на съмнение, текстът на езика на службата, на който е подадена заявката е автентичен. Ако заявката е подадена на официален език на Европейската общност, различен от езиците на службата, текстът изготвен на втория език посочен от заявителя е автентичен.

Член 117

Преводаческите услуги, необходими за функционирането на службата, се предоставят от Центъра за преводи на органите на Съюза, веднага след като той започне да функционира.

Член 118

Контрол за законност

1. Комисията проверява законността на тези актове на председателя на службата по отношение на които законодателството на Общността не предвижда проверка за законност от друг орган, както и актовете на бюджетния комитет, създаден в рамките на службата в съответствие с член

133.

2. Тя изисква изменението или оттеглянето на всички незаконни актове посочени в параграф 1.

3. Всеки акт, посочен в параграф 1, негласен или изричен, може да бъде изпратен на Комисията от всяка държава-членка или от всяко трето лице пряко и лично засегнато, с оглед контрола на законността. Комисията трябва да бъде сезирана в рамките на петнадесет дни, считано от деня, в който за първи път заинтересуваният е узнал за съответния акт. Комисията взима решение в едномесечен срок. Липсата на решение в настоящия период е равнозначна на мълчалив отказ.

РАЗДЕЛ 2

РЪКОВОДСТВО НА СЛУЖБАТА

Член 119

Правомощия на председателя

1. Службата се ръководи от председател.

2. За тази цел председателят има изброените по-долу функции и правомощия:

а) той взима всички необходими мерки, включително приемане на вътрешни административни инструкции и публикуването на известие, за да гарантира доброто функциониране на службата;

б) той може да представя на Комисията всякакви предложения за изменение на настоящия регламент, на регламента за приложение, на процедурните правила на апелативните органи и на правилника относно таксите, както и всички други правила, отнасящи се до търговската марка на Общността, след консултация с административния съвет и, когато става въпрос за правилника за таксите и бюджетните разпоредби на настоящия регламент, бюджетния комитет;

в) той изготвя прогнозата за приходите и разходите на службата и изпълнява бюджета;

г) всяка година той представя, на Комисията, на Европейския парламент и на Административния съвет доклад за дейността;

д) той упражнява, по отношение на персонала, правомощията, предвидени в член 112, параграф 2;

е) той може да делегира правомощията си.

3. Председателят се подпомага от един или няколко заместник-председатели. В случай на отсъствие или на невъзможност за явяване на председателя, заместник-председателят или един от заместник-председателите изпълнява своите функции по реда определен от административния съвет.

Член 120

Назначаване на висши служители

1. Председателят на службата се назначава от Съвета въз основа на едни списък от максимум трима кандидати, изготвен от управителния съвет. Той се освобождава от съвета по предложение на административния съвет.

2. Продължителността на мандата на председателя не надвишава пет години. Този мандат може да бъде подновяван.

3. Заместник-председателят или заместник-председателите на службата се назначават и освобождават по реда, предвиден в параграф 1, след изслушване

на председателя.

4. Съветът упражнява дисциплинарната власт по отношение на служителите, посочени в параграфи 1 и 3 от настоящия член.

РАЗДЕЛ 3

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪВЕТ

Член 121

Създаване и компетентност

1. В рамките на службата се създава управителен съвет. Без да се накърняват правомощията, предоставени на бюджетния комитет в раздел 5 — Бюджет и финансов контрол, административният съвет има посочените по-долу правомощия.
2. Административният съвет изготвя списъците на кандидатите, предвидени в член 120.
3. Той определя датата, от която могат да бъдат подадени заявките за търговски марки на Общността, в съответствие с член 143, параграф 3.
4. Той съветва председателя по въпросите попадащи в компетентността на службата.
5. До него се консултира преди приемането на насоките относно изследването в службата, както и в другите случаи предвидени в настоящия регламент.
6. Той може да представя становища и да иска сведения от председателя и от Комисията, ако прецени че това е необходимо.

Член 122

Състав

1. Административният съвет се състои от по един представител на всяка държава-членка и от един представител на Комисията, както и от техните заместници.
2. Членовете на административния съвет могат да бъдат подпомагани от съветници или от експерти в рамките предвидени в неговия устройствен правилник.

Член 123

Председателство

1. Административният съвет избира измежду членовете си председател и заместник-председател. Заместник-председателят замества по право председателя, когато той е възпрепятстван.
2. Продължителността на мандата на председателя и на заместник-председателя е от три години. Този мандат може да бъде подновяван.

Член 124

Заседания

1. Заседанията на административния съвет се състоят, когато той бъде свикан от неговия председател.
2. Председателят на службата участва в заседанията, освен ако административният съвет не реши друго.
3. Административният съвет има редовна среща един път годишно; освен това, той се среща по инициатива на своя председател или по искане на Комисията

или на една трета от държавите-членки.

4. Административният съвет приема своя процедурен правилник.

5. Административният съвет взема решения с обикновено мнозинство на представителите на държавите-членки. Въпреки това, решенията, които управителният съвет е компетентен да вземе по силата на член 120, параграфи 1 и 3, изискват мнозинство от три четвърти на представителите на държавите-членки. И в двата случая всяка държава-членка има само един глас.

6. Административният съвет може да покани наблюдатели да присъстват на неговите срещи.

7. Секретариата на административния съвет се осъществява от службата.

РАЗДЕЛ 4

ПРИЛАГАНЕ НА ПРОЦЕДУРИТЕ

Член 125

Компетентност

Компетентни да взимат всякакви решения в хода на процедурите, установени в настоящия регламент са:

- а) проверителите;
- б) отделите по оспорванията;
- в) отделът по администрирането на търговските марки и по юридическите въпроси;
- г) отделите по анулирането;
- д) апелативния орган.

Член 126

Проверители

Проверителят е компетентен да взима решения от името на службата всякакви решения по исканията за регистрация на търговска марка на Общността, включително и по въпросите, посочени в членове 36, 37, 38 и 66, освен ако и доколкото е компетентен отдел по оспорванията.

Член 127

Отдел по оспорванията

1. Всеки отдел по оспорванията е компетентен да взима от името на службата всякакви решения относно оспорванията на заявките за регистрация на търговската марка на Общността.
2. Всеки отдел по оспорвания се състои от трима членове. Поне един от тези членове е юрист.

Член 128

Отдел по администрирането на търговските марки и правния отдел

1. Отделът по администрирането на търговските марки и по правния отдел е компетентен да взима всички решения, които се изискват от настоящия регламент и които не попадат в рамките на компетентност на проверител, на отдел по оспорването или на отдел по анулирането. Той е компетентен преди всичко за всички решения относно вписванията, които трябва да се направят в регистъра търговските за марки на Общността.

2. Той е също компетентен да поддържа списъка с утвърдените представители посочен в член 89.

3. Решенията на отдела се взимат от един член.

Член 129

Отдели по анулиране

1. Всеки отдел по анулиране е компетентен да взима всякакви решения относно заявките за лишаване от права и за обявяване на невалидността на търговската марка на Общността.

2. Всеки апелативен орган отдел се състои от трима членове. Поне един от тези членове е юрист.

Член 130

Апелативен орган

1. Апелативните органи са компетентни да взимат решения по жалбите, подадени срещу решенията на проверяващите, на отделите по оспорването, на отдела по присъждането на търговските марки и правния отдел и на отделите по анулирането.

2. Апелативните органи се състоят от трима членове. Поне двама от тези членове са юристи.

Член 131

Независимост на членовете на апелативните органи

1. Членовете на колегиите по жалбите включително председателя се назначават за период от пет години по реда на процедурата, предвидена в член 120 за назначаването на председател на службата. През този период те могат да бъдат освобождавани от длъжност, само по сериозни причини и ако Съдът, сезиран от институцията, която ги е назначила, вземе решение в този смисъл. Техният мандат може да бъде подновяван.

2. Членовете на апелативните органи са независими. При вземане на решенията си те не са длъжни да се съобразяват с никакви указания.

3. Членовете на апелативните органи не могат да бъдат проверяващи или членове на отделите по оспорванията, на отдела по присъждането на търговски марки и правния отдел, нито на отделите по анулирането.

Член 132

Исключване и отвод

1. Проверяващите и членовете на отделите създадени в рамките на службата и на апелативните органи не могат да участват в решаването на един случай, ако те имат в него лични интереси или ако са участвали в него по-рано, в качество на представители на една от страните. Двама от тримата членове на един отдел по оспорването не трябва да са участвали в разглеждането на заявката. Членовете на отдела по анулирането не могат да участват в решаването на един случай, ако са участвали при вземането на окончателното решение по този случай в рамките на производството по регистрация на марката или на производството по оспорването. Членовете на апелативните органи не могат да участват в производство по оспорване, ако са участвали при вземане на решението, което е предмет на обжалване.

2. Ако поради една от причините, упоменати в параграф 1 или поради каквито и да е други съображения, член на отдел или на колегия по жалбите прецени,

че не може да участва в решаването на един случай, той предупреждава за това отдела или органа.

3. На проверяващите и членовете на отделите или на апелативните органи може да бъде направен отвод от всяка страна по една от причините, посочени в параграф 1 или ако те могат да бъдат заподозрени в пристрастност. Отводът не се приема ако съответната страна е предприела процедурни действия, независимо че вече е знаела за основанието за отвод. Отводът не може да бъде основан на националността на проверяващите или на членовете.

4. Отделите и апелативните органи заседават в случаите, посочени в параграфи 2 и 3, без участието на въпросния член. За вземането на това решение, членът, който се въздържа или на който е направен отвод се замества, в отдела или в апелативния орган, от своя заместник.

РАЗДЕЛ 5

БЮДЖЕТ И ФИНАНСОВ КОНТРОЛ

Член 133

Бюджетен комитет

1. В рамките на службата се създава бюджетен комитет. Бюджетния комитет има правомощията, които са му предоставени в настоящия раздел, както и в член 39, параграф 4.

2. Член 121, параграф 6, членове 122, 123, член 124, параграфи 1—4, 6 и 7 се прилагат по отношение на бюджетния комитет *mutatis mutandis*.

3. Комитетът по бюджета взема решенията си с обикновено мнозинство на представителите на държавите-членки. Въпреки това, решенията, които комитетът по бюджета е компетентен да взема по силата на член 39, параграф 4, на член 135, параграф 3 и на член 138, изискват мнозинство от три четвърти от представителите на държавите-членки. В двата случая, всяка държава-членка разполага само с един глас.

Член 134

Бюджет

1. Разчетите за всички приходи и разходи на службата се предвиждат за всяка финансова година, която съвпада с календарната година и се включват в бюджета на службата.

2. Приходите и разходите в бюджета са балансирани.

3. Приходите в бюджета включват, без да се накърняват другите видове приходи, полученото от таксите дължими по силата на правилника за таксите, а когато има нужда, субсидия включена в общия бюджет на Европейските общности, раздел Комисия, като специален елемент на бюджета.

Член 135

Изготвяне на бюджета

1. Всяка година председателят изготвя проект за приходите и за разходите на службата за следващата финансова година и го предава на бюджетния комитет, заедно с разписанието на постове, най-късно до 31 март всяка година.

2. Доколкото проектобюджетът предвижда субсидия от Общността, бюджетният комитет предава незабавно този проект на Комисията, която го предава на бюджетния орган на Общностите. Комисията може да приложи към него становище включващо отличаващи се предвиждания.

3. Бюджетният комитетът приема бюджета, който включва също и списъка с постове на службата. Доколкото проектобюджетът включва субсидия в тежест на общия бюджет на Общностите, бюджетът на службата, когато това е необходимо се приспособява.

Член 136

Финансов контрол

Контролът на поемането и заплащането на всички разходи и контролът по установяването и заплащането на всички приходи на службата се осъществява от финансовия ревизор, определен от бюджетния комитет.

Член 137

Проверка на сметките

1. Всяко година, най-късно до 31 март, председателят предава на Комисията, на Европейския парламент, на бюджетния комитет и на Сметната палата, сметката на всички приходи и разходи на службата за изтеклата финансова година. Сметната палата ги проверява, в съответствие с член 188в от Договора.

2. Комитетът по бюджета освобождава председателя на службата от отговорност за изпълнението на бюджета.

Член 138

Финансови разпоредби

Бюджетният комитет приема, след консултация с Комисията и Сметната палата на Европейските общности и на Комисията, вътрешните финансови разпоредби, уточняващи, по-специално правилата относно изготвянето и изпълнението на бюджета на службата. Финансовите разпоредби се ръководят, в съвместима степен с особеностите присъщи на службата, от финансовите правила приети за други структури, създадени в Общността.

Член 139

Правилник за таксите

1. Регламентът за таксите определя размера на таксите и начинът на тяхното събиране.

2. Размерът на таксите се определя по такъв начин, че приходите идващи от тях да дават възможност, по принцип, бюджетът на службата да бъде балансиран.

3. Правилата за таксите се приемат и изменят в съответствие с член 141.

ДЯЛ XIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 140

Разпоредби на Общността за приложение

1. Правилата за прилагането на настоящия регламент се определят в правилник за приложението му.

2. Освен таксите, предвидени в предходните членове, такси се събират в съответствие с подробните правила за прилагане, установени в регламента за прилагане, в случаите изброени по-долу:

1. изменяне на начина на представяне на търговска марка на Общността;
2. закъсняло плащане на такса за регистрация;

3. издаване на препис от документ за регистрация;
 4. регистриране на прехвърлянето на търговска марка на Общността;
 5. регистриране на лицензия или на едно друго право по отношение на търговска марка на Общността;
 6. регистриране на лиценз или на друго право върху заявката за търговска марка на Общността;
 7. заличаване на регистрацията на лицензия или на друго право;
 8. изменение на регистрирана търговска марка на Общността;
 9. издаване на извлечение от регистъра;
 10. публична проверка на досиетата;
 11. издаване на копия на документите на досиетата;
 12. издаване на сертифицирани копия от заявката;
 13. съобщаване на информация, които се съдържат в дадено досие;
 14. преразглеждане на определянето на процедурните разходи, които подлежат на възстановяване.
3. Регламентът за приложението и процедурният правилник на апелативният орган се приемат и се изменят в съответствие с процедурата, предвидена в член 141.

Член 141

Създаване на комитет и процедура за приемането на правила за приложение

1. Комисията се подпомага от Комитетът по таксите, правилата за изпълнение и процедурата на апелативните органи на службата по хармонизиране на вътрешния пазар (търговски марки и дизайни), съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на комисията.
2. Представителят на Комисията представя на комитета проект за мерките, които трябва да бъдат взети. Комитетът дава становището си по този проект в срок, който председателят може да определи в зависимост от спешността на разглеждания въпрос. Становището се дава с мнозинството, установено в член 148, параграф 2 от Договора за приемане на решенията, които от Съвета се изисква да взима по предложение на Комисията. При гласуването в комитета, гласовете на представителите на държавите-членки се умножават по коефициента, определен в гореупоменатия член.

Комисията приема предвижданите мерки, когато те са в съответствие със становището на комитета.

Когато предвижданите мерки в съответствие със становището на комитета, или ако не е дадено становище, Комисията незабавно представя на Съвета предложение за мерките, които трябва да бъдат взети. Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство.

Ако след изтичането на срок от три месеца, считано от датата на сезирането на Съвета, той не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията, освен когато Съветът се е произнесъл с обикновено мнозинство срещу въпросните мерки.

Член 142

Съвместимост с други разпоредби на законодателството на Общността

Настоящият регламент не засяга разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета от 14 юли 1992 г. относно гарантирането на географските означения [7] и на наименованията за произход на земеделски продукти и храни , и по-специално член 14.

Член 143

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на 60-тия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.
2. Държавите-членки въвеждат в сила мерките, необходими за въвеждането в сила на членове 91 и 110 в срок от три години считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент и незабавно информират Комисията за това.
3. Заявленията за търговски марки на Общността могат да бъдат депозирани в службата считано от датата, посочена от Управителния съвет по препоръка на председателя на службата.
4. Заявленията за търговски марки на Общността депозирани три месеца преди датата, посочена в параграф 3, се считат депозирани на тази дата.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилагат пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 20 декември 1993 година.

За Съвета

Председател

A. BOURGEOIS

Заявка на Съвета и на Комисията относно седалището на службата по хармонизация във вътрешния пазар (търговски марки и дизайни)

„При приемането на регламента относно търговската марка на Общността, Съветът и Комисията отбелязват:

- че представителите на правителствата на държавите-членки, които се срещат на ниво държавни глави или правителствено ниво на 29 октомври 1993 г. са решили, че службата по хармонизация на вътрешния пазар (търговски марки и дизайни) следва да има седалище в Испания, в град, който трябва да бъде определен от испанското правителство,
- че испанското правителство е определило Аликанте като седалище на тази служба.“

[1]

ОВ С 351, 31.12.1980 г., стр. 1 и ОВ С 230, 31.8.1984 г., стр. 1.

[2]

ОВ С 307, 14.11.1983 г., стр. 46 и ОВ С 280, 28.10.1991 г., стр. 153.

[3]

ОВ С 310, 30.11.1981 г., стр. 22.

[4]

ОВ L 319, 25.11.1988 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 241, 17.8.1989 г., стр. 4.

[\[5\]](#)

OB L 144, 16.6.1993 г., стр. 21.

[\[6\]](#)

OB L 197, 18.7.1987 г., стр. 33.

[\[7\]](#)

OB L 208, 24.7.1992 г., стр. 1.